

Thánh vịnh 51-100 (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Thánh vịnh 51 – Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con

1 Phần nhạc trưởng. Thánh vịnh. Của vua Đa-vít. 2 Ngón sứ Na-than đến gặp vua vì vua đã đến với bà Bát Se-va.

3 Lạy Thiên Chúa, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con,
mở lượng hải hà xoá tội con đã phạm.

4 Xin rửa con sạch hết lỗi lầm
tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy.

5 Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám
ảnh ngày đêm.

6 Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa,
dám làm điều dữ trái mắt Ngài.

Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án,
liêm chính khi xét xử.

7 Ngài thấy cho : lúc chào đời con đã vương làm lỗi,
đã mang tội khi mẹ mới hoài thai.

8 Nhưng Ngài yêu thích tâm hồn chân thật,
dạy con thấu triệt lẽ khôn ngoan.

9 Xin dùng cành hương thảo
rảy nước thanh tẩy con, con sẽ được tinh tuyền ;
xin rửa con cho sạch, con sẽ trắng hơn tuyết.

10 Xin cho con được nghe
tiếng reo mừng hoan hỷ,
để xương cốt bị Ngài nghiền nát được nhảy múa
tưng bừng.

11 Xin ngoảnh mặt đừng nhìn bao tội lỗi
và xoá bỏ hết mọi lỗi lầm.

12 Lạy Chúa Trời, xin tạo cho con một tấm lòng trong
trắng,
đổi mới tinh thần cho con nên chung thủy.

13 Xin đừng nở đuôi con không cho gần Nhan Thánh,
đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài.

14 Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ,
và lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng con ;

15 đường lối Ngài, con sẽ dạy cho người tội lỗi,
ai lạc bước sẽ trở lại cùng Ngài.

16 Lạy Thiên Chúa con thờ là Thiên Chúa cứu độ,
xin tha chết cho con, con sẽ tung hô Ngài công
chính.

17 Lạy Chúa Trời, xin mở miệng con,
cho con cất tiếng ngợi khen Ngài.

18 Chúa chẳng ưa thích gì tế phẩm,
con có thương tiến lễ toàn thiêu,
Ngài cũng không chấp nhận.

19 Lạy Thiên Chúa, tế phẩm dâng Ngài là tâm thần
tan nát,

một tấm lòng tan nát giày vò, Ngài sẽ chẳng khinh
chê.

20 Xin rộng lòng tuôn đổ hồng phúc xuống Xi-on,
thành lũy Giê-ru-sa-lem, xin Ngài xây dựng lại.

21 Bấy giờ Ngài vui nhận tế phẩm luật truyền,
lễ vật toàn thiêu, lễ vật hiến tế.

Bấy giờ thiên hạ giết bò tơ dâng trên bàn thờ
Chúa.

Thánh vịnh 52 – Chồng lại người miệng lưỡi hiểm độc

1 Phần nhạc trưởng. Thi khúc. Của vua Đa-vít. 2 Khi Đô-
êch, người Ê-đôm, đến báo cho vua Sa-un rằng : "Đa-vít
đến gặp ông A-khi-me-léc !"

3 Hỡi kẻ gian hùng, khoe chi tội ác ?

4 Suốt ngày người tính kế hại người !
Này hỡi tên chuyên nghề lừa đảo,
lưỡi người khác nào dao sắc bén.

5 Người ưa điều dữ hơn điều lành.
chuyện điều gian dối hơn sự thật.

6 Người thích nói toàn lời hiểm độc ác,
ôi miệng lưỡi điêu ngoa !

7 Nên Chúa Trời sẽ tiêu diệt người vĩnh viễn,
lượm người đi, đem vất khỏi lều,
và bứng gốc khỏi nơi dương thế.

8 Nhìn thấy vậy, chính nhân sợ hãi,

- 9 nhạo cười rằng : nó đích thị là người chẳng lấy Chúa làm nơi ẩn náu, nhưng chỉ tin cậy vào đồng tiền đồng của và khoe khoang mưu độc của mình.
- 10 Còn phần tôi, khác gì cây ô-liu xanh rờn trong nhà Thiên Chúa, tôi tin cậy vào tình thương Thiên Chúa mãi mãi đến muôn đời.
- 11 Lạy Chúa, con nguyện tạ ơn Ngài luôn mãi, vì Ngài đã ra tay.
Trước mặt những người hiểu trung với Chúa, con trông đợi danh Ngài, vì danh Ngài thiện hảo.

Thánh vịnh 53 – Người không tin vào Thiên Chúa

- 1 Phần nhạc trưởng. Cho cơn bệnh. Thi khúc. Của vua Đa-vít.
Kẻ ngu si tự nhủ : "Làm chi có Chúa Trời !"
- 2 Chúng đã ra hư đốn, làm những điều ghê tởm, chẳng có một ai làm điều thiện.
- 3 Từ trời cao Thiên Chúa nhìn xuống loài người, xem ai là kẻ có lương tri, biết kiếm tìm Thiên Chúa.
- 4 Người người đã lìa xa chính lộ, chỉ biết theo nhau làm chuyện suy đồi, chẳng có một ai làm điều thiện, dẫu một người cũng không.
- 5 Những kẻ làm điều ác, kẻ sống trên xương máu đồng bào ta, kẻ không cầu khẩn Thiên Chúa, há chẳng hiểu biết gì ?
- 6 Nay chúng phải kinh hoàng sợ hãi, khi chẳng có chi phải kinh hoàng, vì Thiên Chúa làm tan xương nát thịt những kẻ nào vây hãm dân Ta.
Chúng sẽ phải thẹn thùng, vì Thiên Chúa đã ruồng bỏ chúng.
- 7 Từ Xi-on, ai sẽ đem lại ơn cứu độ cho Ít-ra-en ?
Khi Chúa đổi vận mạng dân Người,

nhà Gia-cóp vui mừng biết mấy,
dân Ít-ra-en hớn hở dường bao !

Thánh vịnh 54 – Xin ơn phù giúp

- 1 Phần ca trưởng. Theo huyền cầm. Thi khúc. Của vua Đa-vít. 2 Nhân vụ dân Díp đến gặp vua Sa-un và thưa : "Này, Đa-vít lại không ẩn núp nơi chúng tôi đó sao ?"
- 3 Lạy Thiên Chúa, xin đừng uy danh mà cứu độ, lấy quyền năng Ngài mà xử cho con.
- 4 Lạy Thiên Chúa, xin nghe con nguyện cầu, lắng tai nghe lời con thưa gửi.
- 5 Phờng kiêu ngạo nổi lên chống đối, bọn hung tàn tìm hại mạng sống con, chúng không kể gì đến Thiên Chúa.
- 6 Nhưng này có Thiên Chúa phù trì, thân con đây, Chúa hằng nâng đỡ.
- 7 Ước chi điều ác quật lại kẻ rình hại con, vì Ngài thành tín, xin tiêu diệt chúng.
- 8 Con tự nguyện dâng Ngài lễ tế, lạy CHÚA, con xưng tụng danh Ngài, thật danh Ngài thiện hảo,
- 9 vì Chúa giải thoát con khỏi mọi gian nguy, và con đã dám nghênh bọn địch thù.

Thánh vịnh 55 – Than phiền vì địch thù hung dữ, vì bạn bất trung

- 1 Phần nhạc trưởng. Theo huyền cầm. Thi khúc. Của vua Đa-vít.
- 2 Lạy Chúa Trời, xin lắng nghe lời con cầu nguyện, con khẩn nài, xin đừng nở làm ngo, xin để ý đến con và thương đáp lại.
- 3 Con kêu than, thốt ra lời lầm nhảm, lòng xao xuyến bởi địch thù thét gào, bởi ác nhân hà hiếp.
Trên thân này, chúng gieo tai giáng họa, nộ khí hầm hầm, xông đến hại con.

5 Nghe trong mình tim đau thất lại,
bóng tử thần khủng khiếp chụp xuống con.

6 Bao run sợ nhập cả vào người,
cơn kinh hãi tư bề phủ lấp.

7 Con tự nhủ : "Phải chi được đôi cánh bồ câu
để bay bổng tìm nơi an nghỉ !

8 Tôi sẽ lánh đi mãi tận chốn xa vời, vào ở trong sa
mạc.

9 Tôi sẽ vội tìm nơi ẩn trú, tránh khỏi cơn giông tố
bão bùng."

10 Lạy Chúa, xin Ngài gây xáo trộn
và làm cho ngôn ngữ chúng bất đồng,
11 vì trong thành, con chỉ thấy bạo hành và tranh tụng
rào quanh trên tường lũy suốt ngày đêm.

12 Khắp nội thành, toàn bất công bạo tàn xảo kế,
nơi phố phường, chẳng hề vắng chước độc mưu
thâm.

13 Giả như tên địch thù phỉ báng, thì tôi cũng cam
lòng,
hay kẻ ghét ghen lên mây lên mặt, tôi có thể lánh
đi.

14 Nhưng đây lại là bạn, người đồng vai đồng vế,
chỗ thân tình tâm phúc với tôi,
15 đã cùng tôi chia ngọt sẻ bùi,
trong đền Thiên Chúa, giữa hội vui cùng sánh
bước.

16 Ước chi tử thần chụp ngay xuống chúng,
và chúng bị chôn sống dưới âm ty,
vì tội ác ở trong nhà chúng, ở ngay trong lòng
chúng !

17 Phần tôi, tôi kêu khẩn Chúa Trời, CHÚA sẽ thương
cứu độ.

18 Sớm trưa chiều, tôi than sầu rên rỉ, Người sẽ nghe
tiếng tôi.

19 Người sẽ cứu tôi cho tính mạng an toàn
khỏi bọn người xông đánh, vì nhiều kẻ chống tôi.

20 Thiên Chúa là Đấng hiển trị tự muôn đời,

sẽ nghe tiếng tôi và hạ nhục chúng,
vì chúng không cải quá tự tâm,
cũng chẳng hề kính sợ Chúa Trời,
21 tên phản phúc ra tay hại người thân nghĩa,
lại lỗi ước quên thề ;

22 miệng nói năng ngọt xót, lòng chỉ muốn chiến
tranh,
lời trơn tru hơn mỡ, mà bén nhọn như gươm.

23 Hãy trút nhẹ gánh lo vào tay CHÚA,
Người sẽ đỡ dần cho,
chẳng để chính nhân phải nghiêng ngửa bao giờ.

24 Lạy Thiên Chúa, chính Ngài sẽ đẩy chúng vào hố
diệt vong.
Phường khát máu và chuyên lường gạt
chẳng có sống được nửa đời đâu !
Phần con đây con tin tưởng nơi Ngài.

Thánh vịnh 56 – Tin tưởng vào Thiên Chúa

1 Phần ca trưởng. Theo cung "áp bức của các vương công
xa lạ". Của vua Đa-vít. Se sẽ. Khi quân Phi-li-tinh tra tay
hại ông ở Gát.

2 Xin thương xót con cùng, lạy Thiên Chúa,
vì người ta giày xéo thân con, và suốt ngày tấn
công chèn ép.

3 Địch thù con giày xéo suốt ngày, bẻ lũ tấn công
nhiều vô kể.
Ôi lạy Đấng Tối Cao,
4 trong ngày con sợ hãi, con tin tưởng vào Ngài.

5 Tôi tin tưởng vào Thiên Chúa và ca tụng lời
Người.
Tôi tin tưởng vào Thiên Chúa và không còn sợ hãi.
Phàm nhân làm gì nổi được tôi ?

6 Lạy Chúa, suốt ngày chúng phá rối việc con làm
và chỉ nghĩ đến chuyện hại con.

7 Chúng tụ tập, rình mò, theo dõi con từng bước
để tìm hại mạng con.

8 Vì tội ác chúng làm, xin loại trừ chúng.

Lạy Thiên Chúa, trong cơn lói đình, xin quật ngã
chư dân.

- 9 Bước đường con lặn đận, chính Ngài đã đếm rồi.
Xin lấy vò mà đựng nước mắt con.
Nào Ngài đã chẳng ghi tất cả vào sổ sách ?
- 10 Địch thù phải tháo lui vào ngày tôi cầu cứu.
Tôi biết rằng : Thiên Chúa ở bên tôi.
- 11 Tôi tin tưởng vào Thiên Chúa và ca tụng lời Người
tôi ca tụng lời CHÚA.
- 12 Tôi tin tưởng vào Thiên Chúa và không còn sợ hãi
phàm nhân làm gì nổi được tôi ?
- 13 Lạy Thiên Chúa, lời khấn hứa cùng Ngài, con xin
giữ,
lễ tạ ơn, nguyện sẽ dâng Ngài,
14 vì Ngài cứu mạng con khỏi chết,
lại ngăn ngừa kẻ phải hụt chân,
để con bước đi trước mặt Ngài trong ánh sáng
dành cho kẻ sống.

Thánh vịnh 57 – Ân náu bên Thiên Chúa

- 1 Phần nhạc trưởng. "Xin đừng phá đổ". Của vua Đa-vít.
Se sẽ. Khi ông chạy vào hang, trốn vua Sa-un.
- 2 Xin thương xót con cùng, lạy Thiên Chúa,
xin Ngài thương xót con,
này con đến ẩn náu bên Ngài ;
dưới bóng Ngài, này con ẩn náu,
tới khi nào hết tai hoạ khổ đau.
- 3 Tôi kêu cầu Chúa Tối Cao,
Chúa ban ơn phúc dồi dào cho tôi.
- 4 Tự trời xanh, mong Người đưa tay giải thoát,
hạ nhục kẻ thù tấn công tôi.
Xin Chúa Trời gửi xuống
tình thương và lòng thành tín của Người.
- 5 Tôi phải nằm giữa bầy sư tử, loài thú ăn thịt người
;
nhanh vuốt chúng là đầu tên mũi giáo,
lưỡi thì sắc bén tựa gươm đao.

- 6 Lạy Thiên Chúa, xin biểu thị uy phong khắp cõi trời
và chiếu toả vinh quang đầy mặt đất.
- 7 Dưới chân con, chúng đã giăng lưới sẵn,
cho con phải mắc vào.
Trước mặt con, chúng đào hầm đào hố,
chính chúng lại sa chân.
- 8 Con an lòng, lạy Thiên Chúa, con vững dạ an lòng,
9 này con xin đàn hát xướng ca.
Thức dậy đi, hồn tôi hồi,
thức dậy đi, hồi đàn sắt đàn cầm,
tôi còn đánh thức cả bình minh.
- 10 Lạy Thiên Chúa, trước mặt chư dân, con dâng lời
cảm tạ,
giữa lòng muôn nước, con đàn hát xướng ca.
- 11 Vì tình thương của Ngài cao ngất trời xanh,
và lòng thành tín vượt ngàn mây thẳm.
- 12 Lạy Thiên Chúa, xin biểu thị uy phong khắp cõi
trời
và chiếu toả vinh quang đầy mặt đất.

Thánh vịnh 58 – Có thực các người phán quyết công minh?

- 1 Phần nhạc trưởng. "Xin đừng phá đổ". Của vua Đa-vít.
Se sẽ.
- 2 Hỡi những kẻ quyền thế,
có thực các người phán quyết công minh,
xét xử người ta theo đường chính trực ?
- 3 Các người chủ tâm làm điều bất chính,
ra tay bạo hành trên đất này.
- 4 Bọn ác nhân lạc lối từ khi lọt lòng mẹ,
phường gian dối làm đường ngay thưở mới sinh
ra.
- 5 Nọc của chúng khác nào nọc rắn,
chúng như hổ mang điếc bịt tai
chẳng thềm nghe tiếng người dụ rắn,
6 người thợ nghề thôi miên.

7 Lạy Thiên Chúa, xin đánh chúng bẻ miệng gãy
răng,
lạy CHÚA, xin bẻ nanh của bầy sư tử.
8 Xin cho chúng biến đi như nước chảy
và héo tàn như cỏ đập dưới chân,
9 như ốc sên vừa bò vừa rữa
như trẻ sinh non không thấy ánh mặt trời.
10 Ước gì lửa giận của Chúa cuốn chúng đi
nhanh hơn lửa gai bén tới nôi.
11 Người công chính sẽ vui mừng thấy Chúa trả oán,
họ sẽ rửa chân trong máu ác nhân.
12 Thiên hạ sẽ nói rằng :
"Quả thật có phần thưởng dành cho người công
chính,
quả thật có Thiên Chúa xét xử trên địa cầu."

Thánh vịnh 59 – Xin ơn đối phó với kẻ thù

1 Phần nhạc trưởng. "Xin đừng phá đổ." Của vua Đa-vít.
Se sẽ. Khi vua Sa-un sai người canh giữ nhà ông để hãm
hại ông.

2 Lạy Thiên Chúa của con,
xin cứu con khỏi lũ địch thù,
bênh đỡ con chống lại kẻ tấn công,
3 cứu vớt con khỏi phường gian ác,
giải thoát con khỏi bọn giết người.
4 Kìa mạng con, chúng rình hãm hại,
lũ cường quyền xúm lại chống con.
5 Lạy CHÚA, con đâu có tội có lỗi gì, có làm chi làm
lỡ,
mà chúng cũng xông vào dàn trận.
Xin Ngài thức dậy, đến với con, và xin nhìn xem
đó.
6 Lạy CHÚA là Chúa Tể cần khôn,
là Thiên Chúa nhà Ít-ra-en,
xin đứng lên trừng trị chư dân,
đừng thương hại một kẻ nào đã tâm phản phúc.
7 Chiều đến, chúng trở lại

tru lên như chó và chạy rông khắp thành.
8 Ngày chúng ba hoa sùi bọt mép, lưỡi kiếm ở đầu
môi.
Chúng nói : "Nào ai nghe thấy được ?"
9 Nhưng phần Ngài, lạy CHÚA, Ngài chê cười
chúng,
Ngài nhạo báng chư dân.
10 Lạy Thiên Chúa là sức mạnh của con,
con ngược mắt nhìn Ngài,
bởi Ngài là thành lũy bảo vệ con.
11 Thiên Chúa, Đấng đầy lòng yêu mến, sẽ đến phù
hộ tôi ;
Thiên Chúa sẽ cho tôi nghênh bọn địch thù.
12 Xin Chúa đừng giết chúng,
kéo dân của con lãng quên đi.
Lạy Chúa là khiên mộc của chúng con,
xin dùng sức mạnh bắt chúng phải lang thang,
và xin quật ngã chúng.
13 Mở miệng ra là chúng nói điều tội lỗi,
ước gì chúng bị hại vì thói kiêu căng của mình,
vì lộng ngôn phạm thượng, vì ăn gian nói dối.
14 Trong cơn thịnh nộ, xin tiêu diệt chúng đi,
xin tiêu diệt, để chúng không còn nữa,
cho thiên hạ biết rằng :
Thiên Chúa thống trị nhà Gia-cóp, và khắp cõi địa
cầu.
15 Chiều đến, chúng trở lại,
tru lên như chó và chạy rông khắp thành.
16 Chúng lang thang tìm kiếm của ăn,
chúng gặm gùr khi không no bụng.
17 Lạy Chúa, sức mạnh Ngài, con xin mừng hát,
tình thương Ngài, sớm sớm nguyện tụng hô,
bởi con được Chúa nên đồn nên lũy,
chống con nươg mình trong buổi gian truân.
18 Lạy Chúa là sức mạnh của con, xin đàn hát mừng
Ngài,
bởi Ngài là thành lũy bảo vệ con,
lạy Thiên Chúa, Đấng đầy lòng yêu mến.

Thánh vịnh 60– Lời cầu nguyện sau khi bại trận

1 Phần nhạc trưởng. Theo điệu "Bông huệ chứng tri". Se sẽ. Của vua Đa-vít. Để dạy. 2 Khi ông đánh dân A-ram Na-ha-ra-gim và A-ram Xô-va, và khi ông Giô-áp trở lại đánh thắng Ê-đôm trong thung lũng Muối : mười hai ngàn người.

- 3 Lạy Thiên Chúa, Ngài đã ruồng bỏ chúng con và làm cho tan nát ;
Ngài đã từng nổi cơn thịnh nộ,
nhưng xin trở lại với chúng con !
- 4 Chúa đã làm cho đất chuyển rung và nứt nẻ,
xin hàn gắn lại cho khỏi lung lay.
- 5 Dân Ngài, Ngài bắt ném chua cay,
ép chúng con cạn chén nồng choáng váng.
- 6 Ngài phát cờ hiệu cho kẻ kính sợ Ngài,
để họ thoát mũi tên xạ thủ.
- 7 Xin ra tay cứu độ, và đáp lời chúng con,
để những kẻ Ngài yêu thương được ơn giải thoát.
- 8 Trong thánh điện, Chúa Trời tuyên phán :
"Khấp khởi mừng, Ta chia cắt Si-khem,
Ta đo đạc cả đồng bằng Xúc-cốt.
- 9 Ga-la-át về Ta, Mơ-na-se cũng về Ta,
Ta lấy Ép-ra-im làm mũ chiến đội đầu,
lấy Giu-đa làm cây gậy chỉ huy.
- 10 Mô-áp là chậu Ta tắm rửa,
Ê-đôm là chỗ Ta liệng giày,
đánh bại Phi-li-tinh, Ta reo mừng thắng trận."
- 11 Lạy Thiên Chúa, ai sẽ đưa con vào thành kiên cố,
ai sẽ dắt con đến tận Ê-đôm ?
- 12 Há chẳng phải chính Ngài,
Đấng đã từng ruồng bỏ chúng con,
chẳng còn dẫn ba quân xuất trận ?
- 13 Xin Ngài thương cứu viện cho chúng con thoát
khỏi quân thù,
chứ người phàm giúp đỡ chỉ bằng không.
- 14 Có Thiên Chúa, ta sẽ trở tài oanh liệt,
chính Người chà đạp kẻ thù ta.

Thánh vịnh 61 – Người lưu vong cầu nguyện

- 1 Phần nhạc trưởng. Theo huyền cầm. Của vua Đa-vít.
- 2 Lạy Chúa Trời, xin nghe tiếng kêu van,
và lưu ý đến lời con thỉnh nguyện.
- 3 Từ cùng cõi địa cầu, con kêu lên Chúa,
tâm thần đang mòn mỏi rã rời.
Trên tảng đá kia cao vòi vọi, xin Ngài dẫn con lên.
- 4 Vì Chúa là nơi con vào trú ẩn,
lũy sắt thành đồng chống lại địch quân.
- 5 Ước gì con được ở mãi trong lều thánh,
được chở che dưới cánh tay Ngài.
- 6 Vâng chính Ngài, lạy Thiên Chúa,
đã nghe lời khẩn nguyện của con,
lại cho con thừa hưởng
cơ nghiệp dành cho ai kính sợ danh Ngài.
- 7 Lạy Thiên Chúa, xin gia tăng tuổi thọ
cho đức vua sống mãi ngàn năm,
hiển trị muôn đời trước Nhan Thánh,
được ân tình tín nghĩa chở che.
- 8 Bấy giờ con mãi đàn ca mừng Danh Thánh,
ngày lại ngày, xin giữ trọn lời nguyện.

Thánh vịnh 62 – Tin tưởng vào Thiên Chúa

- 1 Phần nhạc trưởng. Giơ-đu-thun. Thánh vịnh. Của vua Đa-vít.
- 2 Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi,
hồn tôi mới được nghỉ ngơi yên hàn.
Ơn cứu độ tôi bởi Người mà đến,
duy Người là núi đá, là ơn cứu độ của tôi,
là thành lũy chở che : tôi chẳng hề nao núng.
- 3 Tới bao giờ các ngươi còn xúm lại
để xông vào quật ngã một người ?
Hắn đã như bức tường xiêu đổ,
như hàng rào đến lúc ngã nghiêng.
- 4 Con người ấy, chúng chỉ mưu hạ bệ,
chúng thoả lòng vì đã nói dối nói gian.
Miệng thì chúc phúc cầu an,
mà lòng nguyện rửa chửa chan những lời.

6 Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi,
 này hồn tôi hãy nghỉ ngơi yên hàn.
 Vì hy vọng của tôi bởi Người mà đến,
 duy Người là núi đá, là ơn cứu độ của tôi,
 là thành lũy chở che : tôi chẳng hề nao núng.

7 Nhờ Thiên Chúa, tôi được cứu độ và vinh quang,
 Người là núi đá vững vàng,
 ở bên Thiên Chúa tôi hằng ẩn thân.

8 Hỡi dân ta, hãy tin tưởng vào Người luôn mãi,
 trước mặt Người, hãy thổ lộ tâm can :
 Thiên Chúa là nơi ta ẩn náu.

9 Kẻ thường dân âu chỉ là hơi thở,
 người quyền quý đều ví tựa ảo huyền,
 đứng cả lên cân cũng chẳng tày mây khói.

10 Đừng tin tưởng ở trò áp bức nữa,
 chớ hoài công cậy ngón bóc lột người !
 Tiền tài dẫu sinh sôi nảy nở,
 lòng chẳng nên gắn bó làm chi.

11 Lạy Thiên Chúa, một lần Ngài phán dạy,
 con nghe được hai điều,
 rằng : Ngài nắm quyền uy
 và giàu lòng nhân hậu ;
 rằng : Ngài theo tội phúc mà thưởng phạt mỗi
 người.

Thánh vịnh 63 – Tâm hồn khao khát Thiên Chúa

1 Thánh vịnh. Cửa vua Đa-vít. Khi ông ở trong sa mạc Giu-đa.

2 Lạy Thiên Chúa, Ngài là Chúa con thờ,
 ngay từ rạng đông con tìm kiếm Chúa.
 Linh hồn con đã khát khao Ngài,
 tấm thân này mòn mỏi đợi trông,
 như mảnh đất hoang khô cằn, không giọt nước.

3 Nên con đến ngắm nhìn Ngài trong nơi thánh điện,
 để thấy uy lực và vinh quang của Ngài.

4 Bởi ân tình Ngài quý hơn mạng sống,
 miệng lưỡi này xin ca ngợi tán dương.

5 Suốt cả đời con, nguyện dâng lời chúc tụng,

và giơ tay cầu khẩn danh Ngài.

6 Lòng thoả thuê như khách vừa dự tiệc,
 môi miệng con rộn rã khúc hoan ca.

7 Con tưởng nhớ Chúa trên giường ngủ,
 suốt năm canh thầm thĩ với Ngài.

8 Quả thật Ngài đã thương trợ giúp,
 nương bóng Ngài, con hớn hở reo vui.

9 Trót cả tâm tình, con cùng Ngài gắn bó,
 giơ tay quyền lực, Ngài che chở phù trì.

10 Còn những kẻ tìm hại mạng sống con,
 ước gì chúng phải xuống vực sâu lòng đất,
 bị gươm giáo phanh thây, làm mồi cho muông sói.

11 Đức Vua sẽ vui mừng trong Thiên Chúa.
 Ai lấy danh Chúa mà thề sẽ được hiển ngang ;
 còn người nói dối phải câm miệng.

Thánh vịnh 64 – Cầu xin Thiên Chúa giúp đối phó với kẻ thù

1 Phần nhạc trưởng. Thánh vịnh. Cửa vua Đa-vít.

2 Lạy Chúa Trời, xin nghe tiếng thờ than,
 gìn giữ mạng con khỏi quân thù khủng bố,

3 Này kẻ ác mưu đồ, chúng ồn ào tác hại, xin giấu
 kỹ con đi.

4 Chúng mài lưỡi như mài gươm sắc,
 lời thâm độc tựa tên lấp vào cung,
 bắn trộm người vô tội,
 bắn thành linh mà chẳng sợ chi.

5 Chúng quyết tâm làm điều độc dữ,
 bàn luận xem gài bẫy thế nào,
 rồi nhỏ to : "Ai mà thấy được ?"

6 Bày kế lập mưu làm điều ác,
 chúng hoàn thành kế hoạch đã mưu toan.
 Thâm hiểm biết bao lòng dạ người đời !

7 Nhưng Thiên Chúa lại bắn tên vào chúng,
 thành linh chúng đã bị trúng thương.

8 Tắc lưỡi mình hại mình là thế !
 Thiên hạ xem, ai cũng lắc đầu.

- 10 Hết thấy mọi người đều kính sợ,
họ sẽ loan truyền hành động của Thiên Chúa
và hiểu ngay những việc Người làm.
- 11 Người công chính sẽ vui mừng trong CHÚA
và ẩn náu bên Người.
Mọi tấm lòng chính trực đều lấy thể làm vinh.

Thánh vịnh 65 – Lời tạ ơn long trọng

1 Phần nhạc trưởng. Thánh vịnh. Của vua Đa-vít. Thánh ca.

- 2 Lạy Thiên Chúa,
ca tụng Ngài ở Xi-on, thật là chính đáng,
điều khấn hứa cùng Ngài, phải lo giữ trọn.
- 3 Chúa là Đấng nghe lời cầu khẩn,
mọi phàm nhân sẽ đến với Ngài,
4 thân mang đầy tội lỗi ;
bao tội ác đè bẹp chúng con,
nhưng phần Chúa, Chúa tha thứ cả.
- 5 Phúc thay kẻ được Ngài tuyển chọn
và cho ở tại khuôn viên đền Ngài.
Ân huệ nhà Chúa, chúng con tận hưởng,
lộc thánh đền Ngài, lại được đầy no.
- 6 Ngài công minh đáp lại lời chúng con
bằng những việc lạ lùng kinh hãi,
lạy Chúa Trời, Đấng cứu độ chúng con,
Ngài là niềm hy vọng của toàn cõi đất
và hải đảo xa vời.
- 7 Ngài dùng sức mạnh đặt núi non vững chãi,
lấy uy dũng mà thất ngang lưng.
- 8 Biển cả gầm vang, sóng cồn gào thét,
người muôn nước náo động xôn xao :
Ngài khiến tất cả phải im hơi lặng tiếng.
- 9 Dân cư trên khắp cùng trái đất
thấy kỳ công của Ngài, phải khiếp oai.
Ngài làm vang tiếng reo cười,
cửa đông sáng sớm, cửa đoài chiều hôm.
- 10 Thăm trái đất, Ngài tuôn mưa móc,
cho ngập tràn phú túc giàu sang,

- suối trời trữ nước mênh mang,
dọn đất sẵn sàng đón lúa trở bông.
- 11 Tươi từng luống, san từng mô đất,
khiến dầm mưa cho hạt nảy mầm,
12 bốn mùa Chúa đổ hồng ân,
Ngài gieo màu mỡ ngập tràn lối đi.
- 13 Vùng hoang địa xanh rì ngọn cỏ,
cảnh núi đồi hơn hờ tươi xinh,
14 chiêm cừ phủ trắng đồng xanh,
lúa vàng dưới lũng rung rinh dạt dào,
câu hò tiếng hát trỗi cao.

Thánh vịnh 66 – Ca khúc tạ ơn

- 1 Phần nhạc trưởng. Thánh ca. Thánh vịnh.
Cả trái đất, hãy tung hô Thiên Chúa,
2 đàn hát lên mừng Danh Thánh rạng ngời,
nào dâng lời ca tụng tôn vinh !
- 3 Hãy thưa cùng Thiên Chúa :
"Khủng khiếp thay, sự nghiệp của Ngài !
Trước thần lực uy hùng, địch thù khúm núm.
- 4 Toàn trái đất phải quỳ lạy tôn thờ,
và đàn ca mừng Chúa, đàn ca mừng Thánh
Danh."
- 5 Đến mà xem công trình của Thiên Chúa :
hành động của Người đối với phàm nhân
thật đáng kinh đáng sợ !
- 6 Chúa làm cho biển khơi hoá đất liền,
và dân Người đi bộ qua sông ;
việc Người làm đó khiến ta hoan hỷ.
- 7 Chúa uy dũng hiển trị muôn đời ;
đôi mắt Người theo dõi chư dân,
quân làm phản chớ có hồng nổi dậy !
- 8 Nào chúc tụng Chúa Trời chúng ta, muôn dân hỡi,
trỗi vang lên lời tán dương Người,
9 Người là Đấng bảo toàn mạng sống
và giữ gìn ta khỏi lỡ bước sa chân.
- 10 Vâng lạy Chúa, Ngài đã từng thử thách,

11 luyện chúng con như luyện bạc trong lò,
 đã để cho rơi vào cạm bẫy,
 gánh nặng nề chồng chất cả trên vai,
 12 mặc thiên hạ cỡi lên đầu lên cổ.
 Con nước lửa, chúng con từng gặp bao lần,
 nhưng Ngài đã cứu thoát, đem ra chỗ thành thoi.
 13 Mang lễ vật toàn thiêu, bước vào nhà Chúa,
 con xin giữ trọn điều khấn hứa cùng Ngài,
 14 lời khấn đó, môi này đã nguyện,
 miệng thốt ra lúc gặp gian nguy.
 15 Con tiến dâng Ngài bò chiên dê béo tốt,
 làm lễ toàn thiêu nghi ngút bay lên.
 16 Tất cả những ai kính sợ Chúa Trời,
 đến mà nghe tôi kể việc Chúa đã làm để giúp tôi.
 17 Vừa mở miệng kêu lên cùng Chúa,
 tắc lưỡi tán dương, tôi đã sẵn sàng.
 18 Điều gian ác, nếu lòng này áp ủ,
 chắc hẳn là Chúa chẳng nghe đâu.
 19 Thế mà Thiên Chúa đã nghe rồi, để tâm đến lời tôi
 cầu nguyện.
 20 Xin chúc tụng Thiên Chúa
 đã chẳng bác lời thỉnh nguyện tôi dâng,
 lại cũng không dứt nghĩa đoạn tình.

Thánh vịnh 67– Muôn dân nước hãy cảm tạ Thiên Chúa

1 Phần nhạc trưởng. Theo huyền cầm. Thánh vịnh. Thánh ca.
 2 Nguyện Chúa Trời đủ thương và chúc phúc,
 xin toả ánh tôn nhan rạng ngời trên chúng con,
 3 cho cả hoàn cầu biết đường lối Chúa,
 và muôn nước biết ơn cứu độ của Ngài.
 4 Ước gì chư dân cảm tạ Ngài, lạy Thiên Chúa,
 chư dân phải đồng thanh cảm tạ Ngài !
 5 Ước gì muôn nước reo hò mừng rỡ,
 vì Chúa cai trị cả hoàn cầu theo lẽ công minh,
 Người cai trị muôn nước theo đường chính trực

và lãnh đạo muôn dân trên mặt đất này.
 6 Ước gì chư dân cảm tạ Ngài, lạy Thiên Chúa,
 chư dân phải đồng thanh cảm tạ Ngài.
 7 Đất đã sinh ra mùa màng hoa trái :
 Chúa Trời, Chúa chúng ta, đã ban phúc lộc.
 8 Nguyện Chúa Trời ban phúc lộc cho ta !
 Ước chi toàn cõi đất kính sợ Người !

Thánh vịnh 68– Thiên Chúa chiến thắng khai hoàn

1 Phần nhạc trưởng. Của vua Đa-vít. Thánh vịnh. Thánh ca.
 2 Thiên Chúa đứng lên, địch thù Người tán loạn,
 kẻ ghét Người phải chạy trốn Thánh Nhan.
 3 Như làn khói cuộn, chúng bị Chúa cuốn đi ;
 như sáp chảy tan khi vừa gặp lửa,
 kẻ ác cũng tiêu vong khi giáp mặt Chúa Trời.
 4 Còn những người công chính
 múa nhảy mừng vui trước mặt Chúa Trời,
 niềm hoan lạc trào dâng.
 5 Hãy hát mừng Thiên Chúa, đàn ca kính danh
 Người,
 hãy dọn đường cho Đấng ngự giá đăng vân.
 Danh Người là ĐỨC CHÚA ;
 trước Thánh Nhan, hãy vui mừng hơn hờ.
 6 Cha nuôi dưỡng cô nhi, Đấng đỡ bênh quả phụ,
 chính là Thiên Chúa ngự trong thánh điện Người.
 7 Kẻ cô thân, Thiên Chúa cho nhà cửa,
 hạng tù đầy, Người trả lại tự do hạnh phúc,
 còn quân phản nghịch phải ở nơi khô cằn.
 8 Lạy Thiên Chúa,
 thuở Ngài lãnh đạo đoàn dân riêng xuất trận,
 thuở Ngài tiến bước trong sa mạc hoang vu,
 9 đất đã chuyển rung, trời cũng tan chảy,
 trước mặt Thiên Chúa, Đấng xuất hiện tại núi Xi-
 nai,
 trước mặt Thiên Chúa là Thiên Chúa của Ít-ra-en.
 10 Lạy Thiên Chúa, Ngài đổ mưa ân hậu,

gia nghiệp Ngài tiêu hao mòn mỏi, Ngài đã bỏ sức
cho.
11 Lạy Thiên Chúa, đàn chiên của Ngài đến ở nơi
đâu,
Ngài cũng luôn nâng đỡ,
bởi vì Ngài nhân hậu đối với kẻ khó nghèo.
12 Đức Chúa vừa tuyên sấm,
cả một đoàn quân phụ nữ đã loan đi :
13 Vua quan đào tẩu, binh lính chạy dài !
Phụ nữ ở nhà đem chia chiến lợi phẩm.
14 Sao các người nằm yên sau tường kín,
khi cánh bồ câu dát bạc long lanh,
cả bộ lông mườn mượt ánh vàng,
15 khi Đấng Toàn Năng dẹp chư vương tại đó,
khi tuyết rơi đầy trên đỉnh Xan-môn ?
16 Hỡi Ba-san, non thần núi thánh,
hỡi Ba-san, rặng núi ngất cao.
17 Hỡi rặng núi ngất cao, có sao mi lờm nguyệt
ngọn núi được Chúa Trời dành làm nơi ngự trị ?
Quả thật ở nơi đó CHÚA sẽ ngự muôn đời.
18 Xa mã Thiên Chúa, ngàn muôn ức triệu,
tự Xi-nai, Chúa tiến vào đền thánh.
19 Ngài đã lên cao, dẫn theo một đám tù,
nhận đám người này làm lễ vật triều cống ;
cả những quân phản nghịch
cũng phải ở bên cạnh CHÚA TRỜI
20 Ngày lại ngày, xin chúc tụng Chúa,
Thiên Chúa cứu độ ta, Người đỡ nâng ta.
21 Thiên Chúa chúng ta là Thiên Chúa cứu độ,
lối thoát khỏi tử thần thuộc quyền của ĐỨC CHÚA.
22 Còn những quân thù địch, Thiên Chúa đập bể đầu
bọn theo đường gian ác, Người đánh cho vỡ sọ.
23 Chúa đã phán : "Từ Ba-san Ta dẫn đưa về,
dẫn đưa về từ đáy biển thăm sâu,
24 để cho người dầm chân trong máu,
bầy chó của người đưa lưỡi liếm thây thù."
25 Lạy Thiên Chúa con thờ, là Vua của con,
thiên hạ đã nhìn thấy đám rước Ngài,

đám rước Ngài vào trong thánh điện.
26 Ca đoàn mở lối, ban nhạc theo sau,
giữa là thanh nữ khua trống nhịp nhàng.
27 Hãy họp nhau mà chúc tụng Thiên Chúa,
chúc tụng CHÚA, hỡi dòng dõi Ít-ra-en.
28 Kia Ben-gia-min phận út dẫn đầu,
chức sắc Giu-đa với đoàn quân rộn rã,
chức sắc Dơ-vu-lun và Náp-ta-li.
29 Lạy Thiên Chúa, xin biểu dương quyền lực của
Ngài,
việc đã làm cho chúng con, xin Ngài củng cố.
30 Từ thánh điện Ngài ở Giê-ru-sa-lem,
là nơi vua chúa về triều cống,
31 xin Ngài hăm dọa Con Thú bãi lau
hăm dọa đàn bò mộng, với lũ bò con là dân của
chúng,
chúng phải đem bạc nén đến quỹ dâng ;
còn những dân hiếu chiến, xin Ngài đập tan tanh.
32 Hàng vương giả sẽ từ Ai-cập đến,
còn xứ Cút sẽ dang tay cầu khẩn Chúa Trời.
33 Hỡi vương quốc trần gian,
nào hát khen Thượng Đế, hãy đàn ca mừng Chúa,
34 Đấng ngự chốn cửu trùng, chốn cửu trùng thái cổ.
Này Người lên tiếng, tiếng thật uy hùng.
35 Hãy nhìn nhận sức uy hùng của Thiên Chúa,
ánh quang huy của Người chiếu toả trên Ít-ra-en,
sức uy hùng xuất hiện trên mây thăm.
36 Từ thánh điện, Thiên Chúa tỏ ra
Người là Đấng khả tôn khả úy.
Chính Người là Thiên Chúa Ít-ra-en,
Đấng ban tặng cho dân dũng lực uy quyền.
Xin chúc tụng Thiên Chúa.

Thánh vịnh 69 – Vì nhiệt tâm lo việc nhà Chúa, mà con phải thiệt thân

1 Phần nhạc trưởng. Theo điệu : Bông huệ ... Của vua Đa-vít.

2 Lạy Chúa Trời, xin cứu vớt con, vì nước đã dâng lên tới cổ.

3 Con bị lún sâu xuống chỗ sinh lây, chẳng biết đứng vào đâu cho vững, thân chìm ngập trong dòng nước thăm, sóng dạt dào đã cuốn trôi đi.

4 Kêu hoài nên kiệt sức, họng con đã ráo khô ; đôi mắt đã mờ mòn bởi trông chờ Thiên Chúa.

5 Kẻ vô cớ ghét con nhiều hơn tóc trên đầu, bọn thù con vô lý lại mạnh thế hơn con. Chẳng lấy chi của người, thế mà con phải trả !

6 Lạy Chúa Trời, Ngài biết con điên dại, lỗi lầm con, làm sao giấu được Ngài !

7 Lạy Chúa là Chúa Tể càn khôn, xin cho những người trông đợi Chúa đừng vì con mà phải thẹn thùng. Lạy Chúa Trời nhà Ít-ra-en, xin đừng để những ai tìm kiếm Ngài lại vì con mà mang tội hổ.

8 Ấu cũng vì Ngài, mà con bị người đời thóa mạ, chịu nhục như phủ lấp mặt mày.

9 Anh em nhà kẻ con như người dưng nước lã, hàng máu mủ xem con bằng khách lạ mà thôi.

10 Vì nhiệt tâm lo việc nhà Chúa, mà con phải thiệt thân.

Lời kẻ thóa mạ Ngài, này chính con hứng chịu.

11 Con nhịn ăn đến tiêu tụy thân hình, thì thành có cho người chế giễu ;

12 Khoác vào mình tấm áo vải thô, thì lại nên trò cười cho thiên hạ.

13 Bọn ngồi lê đôi mách cứ gièm pha, quân rệu rã cũng đặt về chàm chọc.

14 Lạy CHÚA, phần con xin dâng Ngài lời nguyện, lạy Chúa Trời, đây giờ phút thi ân.

Xin đáp lại, vì ơn cả nghĩa dày, vì Chúa vẫn trung thành ban ơn cứu độ.

15 Xin Ngài kéo con lên cho khỏi lún xuống chỗ sinh lây,

cho con thoát tay thù, thoát dòng nước thăm.

16 Xin đừng để sóng cồn cuốn con đi, đừng để cho vực thăm nuốt con vào, và miệng hố sâu ngậm lại, chôn sống.

17 Lạy CHÚA, xin lấy lòng nhân hậu mà đáp lại lời con ;

xin mở lượng hải hà mà đoái thương nhìn đến.

18 Xin đừng lánh mặt tôi tớ Chúa đây, này con gặp nguy khốn, xin mau trả lời.

19 Mong Chúa tiến lại gần và thương cứu mạng, ban ơn giải thoát, vì có kẻ ghét con.

20 Chúa biết rõ con bị người chửi mắng, lại mang vào thân tội hổ với nhục nhân ; những kẻ thù con, Ngài nhìn thấy cả.

21 Lời thóa mạ làm tim này tan vỡ, con héo hắt rã rời. Nỗi sầu riêng, mong người chia sẻ, luống công chờ, không được một ai ; đợi người an ủi đôi lời, trông mãi trông hoài mà chẳng thấy đâu !

22 Thay vì đồ ăn, chúng trao mặt đắng, con khát nước, lại cho uống giấm chua.

23 Ước gì bàn tiệc chúng dọn ra nên cạn bầy cho chúng sa vào,

và trở thành dò lưới ngay với cả bạn thân.

24 Ước gì mắt chúng mù đi không thấy nữa, và lưng sụp xuống đến mãn đời.

25 Xin Ngài đổ cơn thịnh nộ lên người chúng và cho lửa giận ập xuống đầu.

26 Ước gì nơi chúng ở phải tan hoang, lều trại chúng không còn ai trú ngụ.

27 Vì kẻ bị Ngài đánh, chúng ngược đãi chẳng tha ; kẻ bị Ngài đả thương, chúng lại còn gây thêm thương tích.

28 Xin đổ lên đầu chúng hết tội này đến tội kia và chẳng hề kể chúng là công chính trước mặt Ngài.

29 Ước gì chúng bị xoá tên trong sổ trường sinh, chẳng được ghi vào sổ những người công chính.

30 Phần con đây, thật khốn cùng đau khổ,
lạy Chúa Trời, xin cứu vớt đỡ nâng.

31 Tôi sẽ hát bài ca chúc mừng Danh Thánh,
sẽ dâng lời cảm tạ tán dương Người.

32 Làm như vậy sẽ đẹp lòng CHÚA
hơn dâng tiến bò bê đủ móng đủ sừng.

33 Những ai nghèo hèn, xem đầy mà vui lên,
người tìm Thiên Chúa, hãy nức lòng phấn khởi.

34 Vì CHÚA nhận lời kẻ nghèo khó,
chẳng coi khinh thân hữu bị giam cầm.

35 Ca tụng Chúa đi, hỡi trời cao đất thấp,
hỡi biển sâu cùng hải vật muôn vàn !

36 Vì Chúa Trời sẽ giải cứu Xi-on,
các thành thị miền Giu-đa, Người cũng tái thiết,
cho dân đến định cư lập nghiệp.

37 Miền đất ấy sẽ trở nên gia tài
của giống nòi các tôi tớ Chúa,
thành quê hương xứ sở
của những người mến chuộng Thánh Danh.

Thánh vịnh 70 – Lạy Chúa Trời, xin đến cứu con

1 Phần nhạc trưởng. Cửa vua Đa-vít. Để tưởng nhớ.

2 Lạy Chúa Trời, xin đến cứu con,
muôn lạy CHÚA, xin mau phù trợ !

3 Ước gì những kẻ tìm hại mạng sống con
phải như nhuốc thẹn thùng !
Ước gì bọn đắc chí vì con mắc hoạ
phải tháo lui nhục nhã !

4 Những đứa cười ha hả nhạo con
phải quay gót thẹn thùng !

5 Ước chi mọi kẻ tìm kiếm Chúa
đều mừng vui hoan hỷ trong Ngài !
Và những ai cảm mến ơn Ngài tế độ
luôn nói rằng : "Thiên Chúa vĩ đại thay !"

6 Thân phận con khốn khổ nghèo hèn,
xin mau đến cùng con, lạy Thiên Chúa !
Ngài là Đấng phù trợ, là Đấng giải thoát con,
muôn lạy CHÚA, xin đừng trì hoãn.

Thánh vịnh 71 – Tự độ thanh xuân, tôi trông cậy Chúa

1 Con ẩn náu bên Ngài, lạy CHÚA,
xin đừng để con phải tủi nhục bao giờ.

2 Vì Ngài công chính, xin cứu vớt và giải thoát con,
ghé tai nghe và thương cứu độ.

3 Xin Ngài nên như núi đá cho con trú ẩn,
như thành trì để cứu độ con,
núi đá và thành trì bảo vệ con, chính là Ngài.

4 Lạy Thiên Chúa, xin giải thoát con khỏi bàn tay kẻ
dữ,
khỏi móng vuốt phùng nham hiểm và bọn dã
man.

5 Vì lạy Chúa, chính Ngài là Đấng con trông đợi,
lạy ĐỨC CHÚA, chính Ngài là Đấng con tin tưởng
ngay từ độ thanh xuân.

6 Từ thuở sơ sinh, con nương tựa vào Ngài,
Ngài đã kéo con ra khỏi lòng mẹ,
con ca tụng Ngài chẳng khi ngơi.

7 Con đã gây thắc mắc cho bao người,
nhưng Chúa là nơi vững chắc cho con vào trú ẩn.

8 Miệng chứa chan lời tán tụng Chúa,
suốt ngày con chẳng ngớt tôn vinh.

9 Xin đừng sa thải con lúc tuổi đã xế bóng,
chớ bỏ rơi khi sức lực suy tàn.

10 Vì thù địch nặng lời chống đối,
quân rình hại mạng con đã nhất trí bày mưu,
bảo nhau rằng : "Thiên Chúa bỏ hấn rồi, cứ truy
nã,
bắt hấn đi, chẳng có ai cứu hấn đâu mà !"

12 Lạy Thiên Chúa, xin đừng nở xa con,
lạy Thiên Chúa, xin Ngài mau trợ giúp !

13 Ước chi những người muốn hại mạng sống con
đều phải chết nhục nhã ê chề ;
kẻ tìm cách gây hoạ cho con
phải muôn vàn nhuốc như xấu hổ.

14 Phần con đây, vẫn một bề trông cậy,

và gia tăng lời tán tụng Ngài.

15 Miệng con công bố Ngài chính trực,
suốt ngày tường thuật ơn cứu độ Ngài ban,
ơn của Ngài, nhiều khôn xiết kể !

16 Con thuật lại bao chiến công của CHÚA,
nhắc nhở rằng : chỉ mình Ngài chính trực công
minh.

17 Từ độ thanh xuân, lạy Thiên Chúa,
con đã được Ngài thương dạy dỗ.
Tới giờ này, con vẫn truyền rao vĩ nghiệp của
Ngài.

18 Cả lúc con già nua, da mồi tóc bạc,
lạy Thiên Chúa, xin đừng bỏ rơi con,
để con tường thuật quyền năng của Chúa
cho thế hệ này được rõ,
và dững lực của Ngài
cho thế hệ mai sau.

19 Lạy Thiên Chúa, đức chính trực của Ngài cao vời
vợi,
Ngài đã làm những việc lớn lao,
lạy Thiên Chúa, nào ai sánh tày !

20 Ngài đã bắt con ném mùi tân khổ,
chính Ngài sẽ cho con được hoàn sinh
và kéo ra khỏi vực sâu lòng đất.

21 Phần vinh hoa, Ngài sẽ ban nhiều, và trở lại vỗ về
an ủi.

22 Lạy Thiên Chúa, con dạo khúc hạc cầm
tạ ơn Ngài thành tín.
Gảy cung tỳ bà, con ngâm vịnh
kính dâng Ngài, lạy Đức Thánh của Ít-ra-en.

23 Miệng con sẽ reo hò theo nhịp đàn mừng Chúa.
Hồn con nữa, hồn con Ngài cứu chuộc,
cũng vui sướng hò reo.

24 Và suốt ngày con nhẩm đi nhắc lại :
quả thật Ngài công chính !
Vì những kẻ tìm cách gây họa cho con sẽ xấu hổ
thẹn thùng

Thánh vịnh 72 – Vương quyền của Đức Mê-si-a Vua

1 Cửa vua Sa-lô-môn.
Tâu Thượng Đế, xin ban quyền bính Ngài cho vị
Tân Vương,
trao công lý Ngài vào tay Thái Tử,
để Tân Vương xét xử dân Ngài theo công lý,
và bênh vực quyền lợi kẻ nghèo hèn.

2 Núi đem lại cảnh hoà bình trăm họ,
đồi rước về nền công lý vạn dân.

3 Người sẽ bảo toàn quyền lợi dân cùng khổ,
ra tay cứu độ kẻ khó nghèo,
đập tan lũ cường hào ác bá.

4 Nguyên chúc Người tuổi thọ sánh vàng ô,
như bóng nguyệt đến muôn đời muôn kiếp !

5 Mong Người xuống tựa mưa sa nội cỏ,
ơn vũ lộ thấm nhuần cả đất đai.

6 Triều đại Người, đua nở hoa công lý
và thái bình thịnh trị tới ngày nao tuế nguyệt chẳng
còn.

7 Người làm bá chủ từ biển này qua biển nọ,
từ Sông Cả đến tận cùng cõi đất.

8 Dân vùng sa mạc khúm núm quy hàng,
tất cả đối phương nhục nhằn cắn cỏ.

9 Từ Tác-sít và hải đảo xa xăm,
hàng vương giả sẽ về triều cống.
Cả những vua Ả-rập, Xơ-va,
cũng đều tới tiến dâng lễ vật.

10 Mọi quân vương phủ phục trước bệ rồng,
muôn dân nước thấy đều phụng sự.

11 Người giải thoát bần dân kêu khổ
và kẻ khốn cùng không chỗ tựa nương,
chạnh lòng thương ai bé nhỏ khó nghèo.
Mạng sống dân nghèo, Người ra tay tế độ,
giải thoát cho khỏi áp bức bạo tàn,
từng giọt máu họ, Người đều coi là quý.

12 Tân Vương vạn vạn tuế !
Thiên hạ sẽ đem vàng Ả-rập tiến dâng lên,
và cầu xin cho Người luôn mãi,

ngày lại ngày chúc phúc cho Người.
16 Mong cho xứ sở đầy dư gạo thóc,
đỉnh non cao sóng lúa rì rào,
trở bông vàng đẹp tựa núi Li-băng,
thâu lượm được nhiều như cỏ dại.
17 Danh thơm Người sẽ trường tồn vạn kỷ,
nức tiếng gần xa dưới ánh mặt trời.
Ước gì mọi sắc tộc trần gian, nhờ Người được
chúc lành,
và muôn dân thiên hạ ngợi khen Người có phúc.
18 Chúc tụng ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa Ít-ra-en,
chỉ có Ngài làm nên những công trình kỳ diệu.
19 Muôn muôn đời xin chúc tụng danh Chúa hiển
vinh,
ước gì vinh quang Chúa chiếu toả khắp hoàn cầu
!
A-men. A-men.

Thánh vịnh 73 – Điều thắc mắc của người công chính

1 Thánh vịnh. Của ông A-xáp.
Thiên Chúa nhân hậu biết dường nào với nhà Ít-
ra-en,
với những kẻ có lòng trong sạch !
2 Thế mà tôi đã gần như hụt bước,
một chút nữa là tôi phải trượt chân,
3 bởi ganh tị những người lên mặt
và thấy ác nhân thịnh đạt hoải.
4 Quả là chúng không ném mùi tân khổ,
chúng có thân hình mạnh mẽ phương phi,
5 không hề vất vả như ai khác,
chẳng bị tai ương giống người đời.
6 Vì vậy, chúng lấy vẻ kiêu căng làm vòng đeo cổ,
lấy thói bạo tàn làm áo che thân.
7 Xác đầy mỡ tiết ra toàn gian ác,
và tâm địa chan chứa những mưu mô.
8 Chúng chế giễu, buông lời thâm độc,
lại kiêu căng bàn chuyện ức hiếp người ;
9 miệng chẳng từ xúc phạm trời cao,

lưới tự do tung hoành cõi đất.
10 Nên dân ta hướng về chúng cả,
lời chúng thốt ra, hăm hở nuốt vào.
11 Chúng bảo : "Chúa Trời đâu có biết,
Đấng Tối Cao nào hiểu chuyện chi !"
12 Ác nhân như vậy đó,
chúng vẫn cứ an nhàn, thu tích thêm của cải.
13 Lạy Chúa, như thế là con đã ủng hộ công
giữ lòng trong trắng, giữ tay thanh sạch !
14 Suốt ngày con bị đòn bị đánh,
mỗi sớm mai hình phạt sẵn chờ.
15 Giả như con tự nhủ : mình nói năng như chúng,
thì con đã thất trung với giống dòng con Chúa.
16 Nên con mới gẫm suy để hiểu chuyện này,
nhưng đối với con thật là vất vả ;
17 cho tới ngày được vào trong thánh điện,
con mới am tường hậu vận chúng ra sao.
18 Quả Ngài đặt chúng vào nơi trơn trượt,
đẩy cho rơi vào cảnh điêu tàn.
19 Trong nháy mắt, hỡi ôi, chúng đã sụp đổ rồi,
nổi kinh hoàng ập xuống, cuốn mất cả tấm hơi !
20 Lạy Chúa, khi tỉnh giấc, Ngài xua đuổi hình ảnh
chúng đi,
như giấc mộng phai mờ lúc người ta thức dậy.
21 Khi lòng con ngậm hờn cay đắng
và nổi đờn đau thấu tận ruột gan,
22 con quả đã ngu si chẳng hiểu,
trước mặt Ngài, như thú vật nào hơn !
23 Thật con ở với Chúa luôn,
tay con Ngài nắm chẳng buông chẳng rời,
24 dẫu dầu khuyển nhử bao lời,
một mai đưa tới rặng ngòi quang vinh.
25 Con còn ai chốn trời xanh ?
bên Ngài thế sự thật tình chẳng ham.
26 Dẫu cho hồn xác suy tàn,
thì nơi ẩn náu, kỳ phần lòng con,
muôn đời là Chúa cao tôn.
27 Kia ai xa Chúa, sẽ mai một hết,

những kẻ phụ Ngài, Ngài diệt cả đi.

- 28 Còn hạnh phúc của con là ở kề bên Chúa,
chốn ẩn thân đặt ở Chúa Trời.
Mọi việc Ngài làm, con xin kể lại
nơi cửa vào thành thánh Xi-on.

Thánh vịnh 74 – Than vãn vì Đền Thờ bị tàn phá và địch thù lộng hành

1 Thi khúc. Của ông A-xáp.

Lạy Chúa Trời, sao cứ mãi bỏ rơi,
sao bưng bưng nổi giận
với đoàn chiên Ngài hằng chăn dắt ?

- 2 Xin nhớ đến đoàn dân Ngài quy tụ thuở ban đầu,
chi tộc Ngài chuộc lấy làm sản nghiệp riêng,
và núi Xi-on, nơi Ngài ngự trị.

3 Xin đặt bước vào chốn điều tàn vạn cổ.
Trong thánh điện, quân thù đã phá đổ tan hoang.

4 Chính chỗ xưa từng làm nơi hội họp,
nay đối phương âm ỉ thét gào ;
chúng truong cờ làm hiệu kỳ chiến thắng.

5 Chúng như những kẻ múa riu trong rừng rậm,
6 vồ búa vung lên, đập tan nát cửa đền.

7 Thánh điện Ngài, chúng châm lửa đốt,
đền thờ Thánh Danh,
chúng xúc phạm, chúng san bằng ;

8 rồi tự nhủ : "Minh phá hết đi !"
Trong cả xứ, chúng thiêu huỷ mọi nơi thờ phượng.

9 Dấu lạ xưa, chúng con đâu thấy nữa,
ngôn sứ cũng chẳng còn.
Mãi đến khi nao, ai nào có biết ?

10 Lạy Thiên Chúa, tới bao giờ đối phương còn phỉ
báng ?
Địch quân cứ nhục mạ danh Ngài mãi mãi sao ?

11 Cánh tay Ngài, cánh tay dững mãinh,
sao Ngài rút lại, chẳng can thiệp gì ?

12 Thế mà lạy Thiên Chúa, Vua chúng con từ muôn
thuở,
Đáng từng chiến thắng trên toàn cõi địa cầu,

13 chính Ngài đã ra oai xẻ đôi lòng biển,
trên làn nước biếc, Ngài đập vỡ sọ thường luồng ;

14 chính Ngài đã nghiền nát bầy đầu con giao long,
vứt nó làm mồi cho thủy quái ;

15 chính Ngài đã khơi nguồn cho suối tuôn thác đổ,
chính Ngài làm cạn khô sông đang chảy dạt dào.

16 Ngày là của Chúa, đêm cũng là của Chúa ;
chính Ngài sắp đặt tinh tú cùng thái dương ;

17 chính Ngài vạch biên cương cho cõi đất,
thời hạ tiết đông, cũng chính Ngài thiết lập.

18 Lạy CHÚA, xin nhớ cho : thù địch phỉ báng Ngài,
lũ dân điên rồ nhục mạ Thánh Danh.

19 Thân phận bỏ câu, xin đừng trao cho thú dữ,
đừng mãi mãi quên đi mạng sống dân nghèo khổ
của Ngài.

20 Giao ước thuở xưa, xin nhìn lại,
bởi vì khắp hang cùng ngõ hẻm,
chỉ thấy sào huyết quân bạo tàn.

21 Xin chớ để người bị áp bức phải ra về tủi hổ,
nhưng xin cho kẻ nghèo người khổ được ca ngợi
Thánh Danh.

22 Lạy Thiên Chúa, xin đứng lên biện hộ cho Ngài ;
xin Chúa nhớ lại rằng :
quân điên dại ngày ngày phỉ báng Chúa.

23 Xin đừng quên tiếng kẻ thù Chúa hò la,
tiếng quân địch thét gào vang lên mãi.

Thánh vịnh 75 – Thiên Chúa là thẩm phán công minh

1 Phần nhạc trưởng. "Xin đừng phá đổ." Thánh vịnh. Của
ông A-xáp. Thánh ca.

2 Lạy Thiên Chúa, chúng con xin tạ ơn Ngài,
tạ ơn Ngài và cầu khẩn Thánh Danh,
kỳ công Ngài, chúng con xin kể lại.

3 Chúa phán : "Vào thời Ta ấn định, Ta sẽ xử công
minh.

4 Mặt đất cùng toàn thể dân cư, dù rung chuyển,
chính Ta đã làm cho cột trụ nó vững rồi.

5 Ta bảo lũ kiêu căng : 'Đừng kiêu ngạo !'
 Bảo phường tội lỗi : 'Chớ dương oai !'
 6 Này chớ dương oai ngạo với Trời,
 ăn nói ngang tàng khinh cả Chúa'."

7 Vì chẳng có chi tự đông đoài hay sa mạc
 làm cho ai được cất nhắc lên.
 8 Chỉ Thiên Chúa mới là thẩm phán,
 Chúa hạ bệ người này, cất nhắc kẻ kia.
 9 Vì này tay CHÚA cầm chén rượu,
 chén rượu đầy mùi vị đắng cay,
 rót cho bọn gian ác trên đời,
 tất cả đều phải uống, uống không chừa cạn.
 10 Phần tôi đây, sẽ hoan hỷ muôn đời
 và đàn ca kính Chúa nhà Gia-cóp.
 11 Tôi sẽ đập tan uy quyền kẻ dữ,
 còn uy thế người lành sẽ được nâng cao.

Thánh vịnh 76 – Tạ ơn sau khi chiến thắng

1 Phần nhạc trưởng. Theo huyền cầm. Thánh vịnh. Của ông A-xáp. Thánh ca.

2 Miền Giu-đa nức tiếng Chúa Trời,
 tại Ít-ra-en, danh Người cao cả.
 3 Chúa đã cấm lều ở Sa-lem, núi Xi-on là nơi Chúa
 ngự.
 4 Chính tại đó, Người bẻ gãy cung tên,
 khiến mộc gươm đao, mọi vũ khí.
 5 Lạy Chúa, Ngài quả là lẫm liệt oai hùng,
 vì chiến lợi phẩm thu về từng núi,
 6 đoạt của lớp anh hùng mê mệt ngủ say
 và đoàn dũng sĩ cánh tay rời rã.
 7 Lạy Chúa nhà Gia-cóp, Chúa thị uy
 là ngựa xe đứng liền tại chỗ.
 8 Quả thật Ngài đáng sợ !
 Trong lúc Ngài nổi trận lôi đình,
 nào ai đứng vững trước Thánh Nhan ?
 9 Tự chốn trời cao, Ngài tuyên án :
 trái đất này kinh hãi lặng yên,

10 khi Chúa Trời đứng lên xét xử,
 cứu mọi kẻ nghèo hèn chốn dương gian.
 11 Cả cơn giận phạm nhân cũng thành lời ca tụng,
 kẻ thoát khỏi đình sẽ mở hội mừng Ngài.
 12 Hãy khẩn nguyện và giữ y lời hứa
 với CHÚA là Thiên Chúa các người.
 Kẻ hầu cận Đáng khả tôn khả úy
 hãy đem lễ vật tiến dâng Người.
 13 Người đập tan khí thế bao thủ lãnh,
 gây kinh hoàng cho vua chúa trần gian.

Tv 77 – Hồi tưởng những kỳ công của Thiên Chúa.

1 Phần nhạc trưởng ... Giơ-đu-thun. Của ông A-xáp.
 Thánh vịnh.

2 Tôi cất lời kêu lên cùng Chúa,
 lời tôi kêu Chúa, xin Người lắng nghe.
 3 Ngày khốn quẫn, tôi tìm kiếm Chúa,
 tay vươn lên không biết mỗi lúc đêm trường,
 hồn tôi nào có thiết lời an ủi !
 4 Tưởng nhớ Chúa, tôi thở vắn than dài,
 suy gẫm hoài nên khí lực tiêu hao.
 5 Lạy Chúa, Ngài không để con khép mi chợp mắt,
 lòng xao xuyên, con chẳng nói nên lời.
 6 Hồi tưởng lại bao ngày xa cũ,
 tâm hồn áp ủ những năm xưa,
 7 suốt canh khuya, trong dạ nhủ thầm,
 và suy gẫm, trí lòng con tự hỏi :
 8 Phải chăng Chúa ruồng bỏ đến muôn đời,
 chẳng bao giờ còn đủ lòng thương đoái ?
 9 Tình yêu Chúa phải chăng nay cạn hẳn
 và thánh ngôn chấm dứt đời đời ?
 10 Hay Thiên Chúa đã quên thương xót,
 vì giận hờn mà khép kín từ tâm ?

11 Tôi tự bảo : điều làm tôi đau đớn
là Đấng Tối Cao chẳng còn ra tay nữa.

12 Lạy CHÚA, con tưởng nhớ bao việc Ngài làm,
tưởng nhớ những kỳ công thuở trước.

13 Mọi hành động của Ngài, con nhắm đi nhắc lại,
sự nghiệp Ngài, con sẽ gẫm suy.

14 Lạy Thiên Chúa, đường lối Ngài quả là thánh
thiện,
có thần nào cao cả như Thiên Chúa ?

15 Chính Ngài là vị Thần thực hiện những kỳ công,
biểu dương sức mạnh giữa muôn vàn dân nước.

16 Tay Chúa đã cứu chuộc dân Ngài
là giống nòi Gia-cóp và Giu-se.

17 Nước đã thấy Ngài, lạy Thiên Chúa,
thấy Ngài, nước rừng mình khiếp sợ,
cả vực sâu cũng run rẩy kinh hoàng.

18 Mây tầng đổ mưa, mây tầng vang tiếng,
ngang dọc khắp trời, tên lửa Ngài bay.

19 Tiếng sấm của Chúa âm âm vang dội,
ánh chớp chói loà soi sáng thế gian,
khắp địa cầu lung lay rung chuyển.

20 Đường của Chúa băng qua biển rộng,
lối của Ngài rẽ nước mênh mông,
mà chẳng ai nhận thấy vết chân Ngài.

21 Chúa dùng bàn tay của Mô-sê và A-ha-ron
mà lãnh đạo dân riêng của Chúa,
như dẫn dắt đoàn chiên

Thánh vịnh 78 – Lịch sử Ít-ra-en cho thấy Thiên Chúa nhân từ mà dân ch lại bội bạc

1 Thi khúc. Của ông A-xáp.

Dân tôi hỡi, này nghe tôi dạy bảo,

lắng tai đón nhận lời lẽ miệng tôi.

2 Mở miệng ra, tôi sẽ nói đôi lời huấn dụ,
công bố điều huyền bí thuở xa xưa.

3 Điều chúng tôi đã từng nghe biết
do cha ông kể lại cho mình,

4 chúng tôi chẳng giấu gì con cháu cả,
sẽ tường thuật cho thế hệ mai sau :
sự nghiệp lẫy lừng, quyền uy của CHÚA,
vớ những kỳ công Chúa đã làm.

5 Người đã ban huấn lệnh cho nhà Gia-cóp,
đặt ra lề luật cho Ít-ra-en,
dạy tổ tiên chúng tôi truyền lại
cho con cháu các cụ được tường,

6 hầu thế hệ tương lai kẻ hậu sinh cũng biết,
rồi mai ngày đến lượt kể cho con cháu mình.

7 Như vậy, chúng sẽ đặt niềm tin vào Thiên Chúa,
không lãng quên những việc Chúa làm
và tuân giữ lệnh Người truyền dạy :

8 Đừng như thế cha ông, nòi ngoan cố phản loạn,
nòi tâm địa thất thường, dạ bất trung cùng Chúa.

9 Người chi tộc Ép-ra-im rành nghề cung nỏ,
ngày giao chiến đành phải tháo lui ;
họ không giữ giao ước với Chúa Trời,
và chẳng chịu sống theo luật Chúa ;

11 đã quên đi những việc Người làm
những kỳ công Người đã cho chứng kiến.

12 Trước mắt cha ông họ, Người đã làm bao việc lạ
lùng
tại cánh đồng Xô-an bên Ai-cập.

13 Người rẽ Biển Đỏ cho họ vượt qua,
dồn nước lại như tường thành sừng sững ;

14 dùng cột mây hướng dẫn họ ban ngày
và ban đêm lấy lửa hồng soi sáng.

15 Người xẻ đá giữa sa mạc hoang vu,
khiến nước tuôn tràn cho dân được uống,
từ khe đá, Người khơi dòng suối chảy,
nước đổ dạt dào như những con sông.

17 Nhưng dân lại càng phạm tội mất lòng Chúa,

phản nghịch cùng Đấng Tối Cao tại miền hoang
địa ;

18 họ chủ tâm thách thức cả Chúa Trời,
đòi được ăn cho vừa sở thích.

19 Họ kêu trách Thiên Chúa rằng trong sa mạc này,
liệu Chúa Trời có thể dọn gì cho ta ăn ?

20 Người đập vào tảng đá làm cho nước chảy ra
như thác lũ lan tràn,
nhưng liệu còn có thể cung cấp cho dân Người
bánh và thịt nữa chăng ?

21 Nghe thấy thế, CHÚA liền phẫn nộ,
bùng lửa giận với nhà Gia-cóp,
nổi trận lôi đình với Ít-ra-en,
vì họ đã không tin ở Chúa Trời,
chẳng cậy trông ơn Người cứu độ.

23 Chúa hạ lệnh cho mây tầng cao thẳm,
lại truyền mở rộng cánh thiên môn ;

24 Người khiến man-na tựa hồ mưa đổ xuống,
và ban bánh bởi trời nuôi dưỡng họ.

25 Kẻ phạm nhân được ăn bánh thiên thần,
Chúa gửi đến cho họ dồi dào lương thực.

26 Trên trời cao, Người giục gió đông thổi tới,
dùng sức mạnh đưa ngọn gió nam về.

27 Người cho mưa thịt xuống nhiều như bụi,
chim chóc ê hề như cát đại dương ;

28 Người cho rớt vào ngay doanh trại, chung quanh
lều dân ở.

29 Họ được ăn, ăn thật no nê,
thèm thứ gì, Người đãi cho thứ đó.

30 Nhưng khi họ chưa kịp đã thèm,
khi miếng ăn còn chưa kịp nuốt,
31 thì cơn giận Chúa Trời đã bùng lên phạt họ.
Chúa giết ngay những người khoẻ nhất Ít-ra-en.
Chúa giết liền bọn trai trẻ ấy.

32 Thế mà dân cứ phạm thêm bao tội lỗi,
chẳng buồn tin việc lạ Chúa làm,

33 nên kiếp sống họ, Người diệt đi trong khoảnh
khắc,
tuổi đời họ, Người chấm dứt thình lình.

34 Khi Chúa giết họ, họ mới đi tìm Chúa,
mới trở lại và mau mắn kiếm Người,
35 mới nhớ rằng : Thiên Chúa là núi đá họ ẩn thân,
Thiên Chúa Tối Cao là Đấng cứu chuộc họ.

36 Miệng họ phỉnh phờ Chúa, lưỡi họ lừa dối Người ;
37 còn lòng dạ chẳng chút gì gắn bó,
chẳng trung thành giữ giao ước của Người.

38 Nhưng Người vẫn xót thương, thứ tha, không tiêu
diệt,
nén giận đã bao lần, chẳng khơi bùng nộ khí.

39 Chúa nhớ rằng : thân phận chúng : bọt bèo mỏng
mảnh,
gió thoảng qua, không hẹn ngày về.

40 Trong sa mạc, bao lần dân làm phản,
trêu giận Người giữa chốn hoang vu.

41 Khiêu khích Chúa, họ thử đi thách lại,
làm cực lòng Đức Thánh của Ít-ra-en,
42 không còn nhớ tay quyền năng của Chúa,
quên ngày Chúa cứu khỏi ách quân thù.

43 Khi Người tung ra những điềm thiêng bên Ai-cập
và bao dấu lạ trong cánh đồng Xô-an.

44 Kìa nước sông nước suối, Người biến ra máu
hồng,
khiến cho dân Ai-cập không thể nào uống nổi.

45 Người sai mòng đến cắn, ếch nhái làm tan hoang,
46 cào cào ăn lúa má, châu chấu phá mùa màng ;
47 mưa đá huỷ vườn nho, sương muối diệt cây vả,
48 dịch tàn sát chiên dê, thời khí hại bò lừa.

49 Người trút lửa giận lên đầu dân Ai-cập,
nào lôi đình, nào thịnh nộ với gian truân,
đó là cả một đạo hung thần.

50 Người để cho cơn giận tung hoành mặc sức,
sinh mạng chúng, Người chẳng dung tha,
nhưng bắt phải chết vì dịch tể.

51 Người giết mọi con đầu lòng Ai-cập,

là tinh hoa của dòng giống họ Kham.

52 Còn dân Chúa, Người dẫn đi như thể đàn cừu,
đem họ vào sa mạc chẳng khác bầy chiên,

53 đưa họ đi an toàn, chẳng có chi phải sợ,
nhưng quân thù họ bị biển khơi chôn vùi.

54 Chúa đưa dân vào miền thánh địa
là vùng núi non tay Người đã chiếm.

55 Trước mặt họ, Người đuổi dân ngoại đi,
đo đất chia làm phần gia sản,
cấp cho mọi chi tộc Ít-ra-en,
để họ tới dựng lều cư ngụ.

56 Thế mà họ thử thách, phản lại Chúa Chí Tôn,
lệnh Người đã ban truyền, họ chẳng tuân chẳng
giữ.

57 Họ xa lìa, phản bội, chẳng khác gì cha ông,
luôn tráo trở thất thường như cánh cung sai chạy.

58 Họ lập đàn thờ quấy mà trêu giận Chúa Trời,
lại tôn sùng ngẫu tượng khiến Chúa phải ghen
tương.

59 Nghe thấy thế, Người nổi cơn thịnh nộ,
quyết tình ruồng rẫy Ít-ra-en,
60 và từ bỏ ngôi đền Si-lô là lều Chúa ngự giữa loài
người.

61 Hòm Bia thánh tượng trưng uy quyền vinh quang
Chúa,
Người cũng để tay thù chiếm đoạt mang đi.

62 Quá bất bình với dân được chọn làm gia sản
Người phó mặc họ cho lưỡi gươm hung tàn.

63 Lửa chiến chinh huỷ diệt đời trai tráng,
thiếu nữ chẳng còn được nghe điệu vu quy !

64 Hàng tư tế bị gươm đao sát hại,
goá phụ thương chồng mà chẳng được khóc than !

65 Bây giờ Chúa như người đang ngủ,
như tướng hùng đã thấm men say,
66 bỗng tỉnh giấc, đánh cho quân thù quay lưng chạy,
phải thảm thê nhục nhã muôn đời.

67 Chúa loại bỏ nhà Giu-se,
chi tộc Ép-ra-im, Người không tuyển chọn,

68 nhưng tuyển chọn chi tộc Giu-đa
và núi Xi-on, nơi Người ưa thích.

69 Chúa xây thánh điện Người như trời xanh cao
thẳm,
và cũng như trái đất Người đặt vững muôn đời.

70 Chúa chọn Đa-vít, người tôi trung,
cất nhắc ông, thuở còn là mục tử,
cho vùi đến, lúc đang giữ bầy chiên,
71 để chặn dất dân Người là Gia-cóp,
và Ít-ra-en sản nghiệp của Người.

72 Ông chặn dất họ với một lòng liêm chính,
tay dẫn đưa khéo léo tài tình.

Thánh vịnh 79 – Lời than vãn về thành thánh Giê-ru-sa-lem và Đền Thờ bị phá hủy

1 Thánh vịnh. Của ông A-xáp.
Lạy Thiên Chúa, dân ngoại đã xâm lăng lãnh địa
Ngài ;
chúng làm ô uế cả nơi thánh điện,
phá huỷ Giê-ru-sa-lem thành đồng tro tàn ;

2 tử thi những người tôi tớ Chúa,
chúng đem liệng cho chim trời ăn ;
xác những kẻ hiếu trung với Ngài,
lại quăng làm mồi cho dã thú.

3 Quanh khắp cả Giê-ru-sa-lem
chúng đổ máu dân Ngài như nước chảy,
người chết chẳng ai chôn.

4 Chúng con bị lán giềng thoá mạ
người chung quanh phỉ báng nhạo cười.

5 Đến bao giờ, lạy CHÚA, Ngài còn nổi giận,
Ngài nổi giận mãi sao ?
Đến bao giờ lòng ghen còn cháy bừng như lửa ?

6 Xin giáng trận lôi đình
xuống đầu các dân ngoại đã không nhận biết Ngài,
và trên các vương quốc chẳng kêu cầu Thánh
Danh,
7 vì chúng đã tiêu diệt nhà Gia-cóp,

tàn phá cả đất đai.

8 Tội tiền nhân, xin Chúa đừng nhớ mãi
mà trừng phạt chúng con.
Xin đủ lòng thương mau đến giúp,
vì chúng con đã khổ quá nhiều.

9 Lạy Chúa Trời, Đấng cứu độ chúng con,
xin Ngài thương phù trợ, để danh Ngài rạng rỡ.
Xin giải thoát chúng con, và thứ tha tội lỗi,
vì danh dự của Ngài.

10 Sao Ngài để cho dân ngoại nói :
"Thiên Chúa chúng ở đâu ?"
Ước gì chúng con thấy nhãn tiền :
Ngài làm cho chư dân nhận biết
rằng chúng phải đền nợ máu tội tớ Ngài,
máu chúng đã đổ ra.

11 Ước gì tiếng tù nhân rên siết vọng lên thấu tai
Ngài.
Xin giơ tay hùng mạnh cứu sống những người
mang án tử.

12 Lạy Chúa, kẻ lảng giềng chúng con đã lảng nhục
Chúa,
xin trả báo cho bản thân chúng gấp bảy lần.

13 Phần chúng con là dân của Ngài, đoàn chiên Ngài
chăn dắt,
chúng con sẽ tạ ơn Ngài mãi mãi
và dâng lời ca tụng đến muôn thuở muôn đời.

Thánh vịnh 80 – Lạy Thiên Chúa, xin thăm nom vườn nho của Chúa

1 Phần ca trưởng. Điệu : Bông huệ chứng tri. Của ông A-xáp. Thánh vịnh.

2 Lạy Mực Tử nhà Ít-ra-en,
Ngài là Đấng chặn giữ nhà Giu-se n
hư chặn giữ chiên cừu, xin hãy lắng tai nghe !
Ngài là Đấng ngự trên các thần hộ giá,
xin giải sáng hiển linh cho dòng dõi Ép-ra-im,
Ben-gia-min và Mơ-na-se được thấy.

Xin khơi dậy uy dũng của Ngài,
đến cùng chúng con và thương cứu độ.

4 Lạy Thiên Chúa, xin phục hồi chúng con,
xin toả ánh tôn nhan rạng ngời
để chúng con được ơn cứu độ.

5 Lạy CHÚA là Chúa Tể càn khôn,
đến khi nao Chúa còn nóng giận,
chẳng màng chi lời dân Chúa nguyện cầu ?

6 Cơm Ngài cho ăn chỉ là châu luy,
nước Ngài cho uống là suối lệ chứa chan.

7 Ngài đã khiến chúng con thành cỏ
cho lân bang cãi cọ tranh giành,
cho thù địch nhạo cười chế giễu.

8 Lạy Chúa Tể càn khôn, xin phục hồi chúng con,
xin toả ánh tôn nhan rạng ngời
để chúng con được ơn cứu độ.

9 Gốc nho này, Chúa bứng từ Ai-cập,
đuổi chư dân, lấy chỗ mà trồng,
Chúa khấn hoang bốn bề quang đãng,
cho bén rễ sâu và lan rộng khắp nơi.

10 Bóng um tùm phủ xanh đầu núi,
cành sum sê rợp bá hương thần,
nhánh vươn dài tới phía đại dương,
chồi mọc xa đến tận miền Sông Cả.

11 Tường rào nó, vậy sao Ngài phá đổ ?
Khách qua đường mặc sức hái mà ăn !

12 Heo rừng vào phá phách,
dã thú gặm tan hoang.

13 Lạy Chúa Tể càn khôn, xin trở lại,
tự cõi trời, xin ngó xuống mà xem,
xin Ngài thăm nom vườn nho cũ,
bảo vệ cây tay hữu Chúa đã trồng,
và chồi non được Ngài ban sức mạnh.

14 Những người đã hoả thiêu chặt phá,
Ngài nghiêm sắc mặt là chúng phải tiêu tan.

15 Xin giơ tay bênh vực Đấng đang ngồi bên hữu

là con người được Chúa ban sức mạnh.
19 Chúng con nguyện chẳng xa Chúa nữa đâu,
cúi xin Ngài ban cho được sống,
để chúng con xưng tụng danh Ngài.
20 Lạy CHÚA là Chúa Tể cần khôn,
xin phục hồi chúng con,
xin toả ánh tôn nhan rạng ngời
để chúng con được ơn cứu độ.

Thánh vịnh 81 – Long trọng nhắc lại lời giao ước

1 Phần ca trưởng. Có hoà đàn thành Gát. Của ông A-xáp.
2 Reo lên mừng Thiên Chúa, Đấng trợ lực chúng ta !
Hò vang dậy đi nào kính Chúa nhà Gia-cóp !
3 Đàn hát lên nào, hoà nhịp trống cơm,
bồng trầm gieo tiếng cảm tiếng sắt.
4 Rúc lên đi, hãy rúc tù và,
mồng một ngày rằm cho ta mừng lễ.
5 Đó là luật Ít-ra-en phải cứ,
Thiên Chúa nhà Gia-cóp đã phán truyền.
6 Chỉ thị này, nhà Giu-se đã nhận khi bỏ miền Ai-cập
ra đi.

Một giọng nói tôi nghe khác lạ,
7 rằng : "Gánh nặng vai dân, Ta đã cất cho,
tay họ thôi cầm chiếc ki người nô lệ.
8 Lúc ngặt nghèo, người đã kêu lên,
Ta liền giải thoát.
Giữa mây mù sấm chớp, Ta đã đáp lời,
bên mạch nước Mơ-ri-va, Ta thử lòng người.
9 "Dân Ta hỡi, nghe Ta cảnh cáo,
Ít-ra-en này, phải chi người chịu nghe Ta,
10 thì đừng đem thần lạ về nhà,
thần ngoại bang, chớ hề cúng bái.
11 Chính Ta là THƯỢNG ĐẾ Chúa người,
đã đưa người lên tự miền Ai-cập,
há miệng người ra, Ta sẽ cho đầy ứ.
12 "Nhưng dân Ta đã chẳng nghe lời,
Ít-ra-en nào đâu có chịu.

13 Ta đành mặc họ lòng chai dạ đá,
muốn đi đâu thì cứ việc đi !
14 "Ồi dân Ta mà đã nghe lời,
Ít-ra-en chịu theo đường Ta chỉ,
15 thì hết những địch thù của chúng,
những kẻ hà hiếp chúng xưa nay,
Ta tức khắc trở tay quật ngã ;
16 "Kẻ thù CHÚA sẽ cầu thân nịnh bợ,
ấy là số phận chúng muôn đời ;
17 còn dân Ta, Ta sẽ nuôi bằng lúa mì tinh hảo,
mật ong rừng, Ta cho hưởng thoả thuê."

Thánh vịnh 82 – Tô cáo những thâm phán bất công

1 Thánh vịnh. Của ông A-xáp.
Thượng Đế chủ toạ triều đình thiên quốc,
Người xử án giữa chư thánh chư thần :
2 "Tới bao giờ các người còn xử án bất công,
hay còn thiên vị phường gian ác ?
3 Hãy bênh quyền lợi kẻ mồ côi, người hèn mọn ;
minh oan cho người khốn khổ, kẻ bần cùng,
4 giải phóng ai hèn mọn, ai nghèo túng,
cứu khỏi nanh vuốt bọn ác nhân.
5 "Vậy mà chúng chẳng hay chẳng hiểu,
cứ bước đi, giữa tăm tối mịt mù,
khiến nền tảng địa cầu phải lung lay nghiêng ngã.
6 Ta đã phán : Hết thầy các người đây
đều là bạc thần thánh, là con Đấng Tối Cao,
7 thế nhưng rồi phải chết không khác kẻ phạm nhân,
và có ngày sụp đổ như mọi bậc quan quyền."
8 Tâu Thượng Đế, xin Ngài đứng dậy mà xét xử địa
cầu,
vì chính Ngài làm chủ muôn dân.

Thánh vịnh 83 – Kẻ thù của Ít-ra-en liên minh chống lại Ít-ra-en và Thiên Chúa

1 Thánh vịnh. Thánh ca. Của ông A-xáp.
2 Lạy Thiên Chúa, xin đừng làm thình,
xin đừng nín lặng ngồi yên, lạy Thiên Chúa.
3 Kia kẻ thù Chúa ồn ào náo động,
bọn ghét Ngài đang ngóc đầu lên.
4 Chúng lập kế chống lại dân Ngài,
bày mưu chống những kẻ Ngài bảo trợ.
5 Chúng rằng : "Nào ta hãy diệt bọn đó đi,
để chúng không còn là một dân tộc nữa
và chẳng ai còn nhắc đến tên tuổi Ít-ra-en."
6 Chúng đồng lòng bày mưu lập kế,
liên minh chống lại Ngài :
7 Nào là dân Ê-đôm cùng với Ít-ma-ên, Mô-áp và
Ha-ga.
8 Nào là dân Gơ-van, Am-mon, A-ma-lếch
và Phi-li-tinh cùng dân thành Tia nữa.
9 Cả Át-sua cũng vào hòa với chúng
và tiếp tay cho dòng dõi Lót.
10 Xin Ngài xử với chúng như đã xử với dân Ma-đi-
an,
với hai tên Xi-xơ-ra và Gia-vin tại khe suối Ki-sôn ;
11 hai tên này đã bị tiêu diệt tại Ên Đa
và thành phân bón ruộng.
12 Xin làm cho vua quan của chúng
phải đồng số phận cùng Ô-rép và Dơ-ép,
cho thủ lãnh của chúng
cùng chung vận mạng với De-vác và Xan-mun-na ;
13 những tên này đã nói :
"Ta hãy chiếm lãnh địa Thiên Chúa !"
14 Lạy Thiên Chúa con thờ,
xin làm cho chúng như chiếc lá quay cuồng,
như cọng rơm trước gió.
15 Giống như lửa thiêu rừng, tựa hoả hào đốt núi,
16 xin Ngài cho nổi cơn dông tố đuổi chúng đi,
cho bùng lên trận bão làm chúng hoảng sợ.
17 Xin cho chúng phải bẽ mặt ê chề,
để chúng tìm kiếm danh Ngài, lạy CHÚA.

18 Xin cho chúng phải muôn đời nhuốc nhơ hoảng
sợ,
phải xấu hổ diệt vong,
19 để chúng nhận biết rằng chỉ có Ngài mang danh
ĐỨC CHÚA,
Đấng Tối Cao trên khắp địa cầu.

Thánh vịnh 84 – Ước mong về Đền Thánh

1 Phần nhạc trưởng. Có hoạ đàn thành Gát. Của con cái
ông Cô-rắc. Thánh vịnh.
2 Lạy Chúa Tể càn khôn, cung điện Ngài xiết bao
khả ái.
3 Mảnh hồn này khát khao mòn mỏi
mong tới được khuôn viên đền vàng.
Cả tấm thân con cùng là tác dạ
những hướng lên Chúa Trời hằng sống mà hờn
hở reo mừng.
4 Lạy Chúa Tể càn khôn là Đức Vua, là Thiên Chúa
con thờ,
ngay chim sẻ còn tìm được mái ấm,
cánh nhạn kia cũng làm tổ đặt con
bên bàn thờ của Chúa !
5 Phúc thay người ở trong thánh điện
họ luôn luôn được hát mừng Ngài.
6 Phúc thay kẻ lấy Ngài làm sức mạnh,
áp ủ trong lòng giấc mộng hành hương.
7 Lúc trải qua thung lũng Khô Cằn,
họ biến nó thành nguồn suối nước,
mưa đầu mùa đổ phúc lộc chứa chan.
8 Càng tiến lên, họ càng mạnh bước
đến chiêm ngưỡng Chúa Trời ngự trên núi Xi-on.
9 Lạy CHÚA là Chúa Tể càn khôn,
xin đoái nghe lời con cầu nguyện.
Xin lắng tai, lạy Chúa nhà Gia-cóp.
10 Lạy Chúa là khiên mộc chở che,
xin thương xem nhìn đến
gương mặt đấng Ngài đã xúc dầu.
11 Một ngày tại khuôn viên thánh điện

quý hơn cả ngàn ngày.

Thà con ở cổng đền Thiên Chúa

vẫn còn hơn sống trong trại ác nhân !

12 Thiên Chúa là vàng thái dương, là thuấn đờ,
CHÚA tặng ban ân huệ với vinh quang.

Ai sống đời trọn hảo, Người chẳng nở từ chối ơn
lành.

13 Lạy Chúa Tể càn khôn, phúc thay người tin tưởng
vào Chúa !

Thánh vịnh 85 – Xin ơn bình an và cứu độ

1 Phần nhạc trưởng. Của con cái ông Cô-rắc. Thánh vịnh.

2 Lạy CHÚA, Ngài đã tỏ lòng thương thánh địa,
tù nhân nhà Gia-cóp, Ngài dẫn đưa về.

3 Tội vạ dân Ngài, Ngài tha thứ, mọi lỗi lầm, cũng
phủ lấp đi.

4 Ngài dẹp trần lôi đình và nguôi cơn thịnh nộ.

5 Lạy Chúa Trời, Đấng cứu độ chúng con,
xin dẫn chúng con về, đừng hận chúng con nữa.

6 Phải chăng Ngài giận mãi không thôi,
đời lại đời cứ nuôi cơn thịnh nộ ?

7 Nào chẳng phải chính Ngài
sẽ lại làm cho chúng con được sống
để dân riêng được hoan hỷ trong Ngài ?

8 Lạy CHÚA, xin tỏ cho chúng con thấy tình thương
của Chúa,
và ban ơn cứu độ cho chúng con.

9 Tôi lắng nghe điều Thiên Chúa phán,
điều CHÚA phán là lời chúc bình an
cho dân Người, cho kẻ trung hiếu
và những ai hướng lòng trí về Người.

10 Chúa sẵn sàng ban ơn cứu độ cho ai kính sợ
Chúa,
để vinh quang của Người hằng chiếu toả trên đất
nước chúng ta.

11 Tín nghĩa ân tình nay hội ngộ,

hoà bình công lý đã giao duyên.

12 Tín nghĩa mọc lên từ đất thấp,
công lý nhìn xuống tận trời cao.

13 Vâng, chính CHÚA sẽ tặng ban phúc lộc
và đất chúng ta trở sinh hoa trái.

14 Công lý đi tiên phong trước mặt Người,
mở lối cho Người đặt bước chân.

Thánh vịnh 86 – Người khó nghèo cầu nguyện trong cơn quẫn bách

1 Lời cầu khẩn. Của vua Đa-vít.

Lạy CHÚA, xin lắng tai và đáp lời con,
vì thân con nghèo hèn túng quẫn.

2 Xin CHÚA bảo toàn sinh mạng con, bởi vì con
trung hiếu.

Xin cứu độ tôi tớ Ngài đây hằng tin tưởng nơi
Ngài.

3 Chính Ngài là Thiên Chúa của con,
xin rủ lòng thương con, lạy Chúa :
con kêu con gọi Chúa suốt ngày.

4 Lạy Chúa, xin làm cho con được vui thoả,
vì con nâng tâm hồn lên tới Chúa.

5 Lạy Chúa, Ngài nhân hậu khoan hồng,
giàu tình thương với mọi kẻ kêu xin ;

6 lạy CHÚA, xin lắng nghe lời con cầu khẩn,
tiếng con van nài, xin để ý lưu tâm.

7 Lâm cảnh ngặt nghèo, con kêu lên Chúa,
vì Chúa vẫn đáp lời.

8 Không một thần linh sánh kịp Ngài, lạy Chúa,
việc Ngài làm, quả thật vô song.

9 Lạy Chúa, muôn dân chính tay Ngài tạo dựng
sẽ về phủ phục trước Thánh Nhan, và tôn vinh
danh Ngài.

10 Vì Ngài thật cao cả, và làm nên những việc lạ lùng
chỉ một mình Ngài là Thiên Chúa.

11 Xin dạy con đường lối Ngài, lạy CHÚA,
để con vững bước theo chân lý của Ngài.

Xin Chúa hướng lòng con,
để con biết một niềm kính tôn Danh Thánh.
12 Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ, con hết lòng cảm tạ,

Thánh danh Ngài, con mãi mãi tôn vinh,
13 vì tình Chúa thương con như trời như biển,
Ngài đã kéo con ra khỏi vực thăm âm ty.
14 Lạy Thiên Chúa, phùng kiêu ngạo nổi lên chống đối,

bè lũ hung tàn tìm hại mạng sống con :
chúng đâu có kể chi đến Ngài.
15 Phần Ngài, muôn lạy Chúa,
Ngài là Thiên Chúa nhân hậu từ bi,
Ngài chậm giận, lại giàu tình thương và lòng thành tín.

16 Xin đoái nhìn và xót thương con,
ban sức mạnh của Ngài và xuống ơn cứu độ
cho tôi tớ Ngài đây, con của nữ tỳ Ngài.

17 Xin ban cho con một điềm báo phúc,
để bọn thù ghét con trông thấy mà hổ thẹn,
vì, lạy CHÚA, chính Ngài giúp đỡ ủi an con.

Thánh vịnh 87 – Thành Xi-on là mẹ muôn dân

1 Của con cái ông Cô-rắc. Thánh vịnh. Thánh ca.
Thành Xi-on được lập trên núi thánh.
2 CHÚA yêu chuộng cửa thành
hơn mọi nhà của dòng họ Gia-cóp.
3 Thành của Thiên Chúa hỡi,
thiên hạ nói bao điều hiển hách về thành !
4 Chúa phán : "Ta sẽ kể Ba-by-lon và Ai-cập
vào số những dân tộc nhận biết Ta.
Kìa xứ Phi-li-tinh, thành Tia cùng xứ Cút :
tại đó, kẻ này người nọ đã sinh ra."
5 Nhưng nói về Xi-on, thiên hạ bảo :
"Người người sinh tại đó."
Chính Đấng Tối Cao đã củng cố thành.
6 CHÚA ghi vào sổ bộ các dân :

"Kẻ này người nọ đều sinh ra tại đó."

7 Và ai nấy múa nhảy hát ca :
"Xi-on hỡi, mọi nguồn gốc của tôi ở nơi thành."

Thánh vịnh 88 – Lời cầu xin trong lúc ngặt nghèo

1 Thánh ca. Thánh vịnh. Của con cái ông Cô-rắc. Phần
nhạc trưởng. Lúc bệnh hoạn. Lúc sầu muộn. Thi khúc. Của
ông Hê-man, người Êt-ra.

2 Lạy CHÚA là Thiên Chúa cứu độ con,
trước Thánh Nhan, đêm ngày con kêu cứu.

3 Nguyện cho lời kinh vọng tới Ngài,
xin lắng nghe tiếng lòng thổn thức.

4 Vì hồn con ngập tràn đau khổ,
mạng sống con âm phủ gần kề,

5 thân kẻ như đã vào phần mộ,
ví tựa người kiệt sức còn chi !

6 Con nằm đây giữa bao người chết,
như các tử thi vùi trong mồ mả
đã bị Chúa quên đi, và không được tay Ngài săn

sóc.

7 Chúa hạ con xuống tận đáy huyết sâu,
giữa chốn tối tăm, giữa lòng vực thăm.

8 Cơn giận Chúa đè nặng thân con
như sóng cồn xô đẩy dập vùi.

9 Chúa làm cho bạn bè xa lánh
và coi con như đồ ghê tởm.

10 Con bị giam cầm không thể thoát ra,
mất mòi đi vì quá nhiều đau khổ.

Lạy CHÚA, suốt cả ngày con kêu lên Chúa
và giơ tay hướng thẳng về Ngài.

11 Chúa đâu làm phép lạ cho người đã mạng vong,
âm hồn đâu trở dậy ca tụng Chúa bao giờ ?

12 Trong mồ mả, ai nói về tình thương của Chúa ?
Cõi âm ty, ai kể lại lòng thành tín của Ngài ?

13 Những kỳ công Chúa, nơi tối tăm ai rõ ?

Đức công chính Ngài, chốn quên lãng ai hay ?

14 Phần con đây, con kêu lên Ngài, lạy CHÚA,

mới tinh sương đã chờ chực nguyện xin.
15 Lạy CHÚA, thân con đây, Chúa nữ nào ruồng rẫy,
 ẩn mặt đi mà chẳng đoái hoài.
16 Từ thuở bé, con khổ đã nhiều và luôn ngắc ngoải,
 Chúa làm con kinh hãi, con hoá ra thần thờ.
17 Bao cơn thịnh nộ, Ngài đổ ngập thân con,
 bấy nỗi kinh hoàng khiến con rời rã.
18 Bữa vầy con suốt ngày ngần ấy thứ,
 dồn dập tư bề như nước bao la.
 Cận thân Chúa khiến lia xa,
 chung quanh bầu bạn chỉ là bóng đêm.

Thánh vịnh 89 – Lòng nhân nghĩa của Đức Chúa đối với nhà Đavít

1 Thi khúc. Của ông Ê-than, người Êt-ra.
2 Tình thương CHÚA, đời đời con ca tụng,
 qua muôn ngàn thế hệ
 miệng con rao giảng lòng thành tín của Ngài.
3 Vâng con nói : "Tình thương ấy được xây dựng tới
 thiên thu,
 lòng thành tín Chúa được thiết lập trên trời."
4 Xưa Chúa phán : "Ta đã giao ước với người Ta
 tuyển chọn,
 đã thề cùng Đa-vít, nghĩa bộc Ta,
5 rằng : dòng dõi ngươi, Ta thiết lập cho đến ngàn
 đời,
 ngai vàng ngươi, Ta xây dựng qua muôn thế hệ."
6 Lạy CHÚA, thiên đình xưng tụng những kỳ công
 của Chúa,
 cộng đoàn chư thánh ca ngợi lòng thành tín của
 Ngài.
7 Trên cõi trời cao, nào có ai sánh tày ĐỨC CHÚA ?
 Trong hàng thần thánh, hỏi có ai giống CHÚA
 được chẳng ?
8 Thiên Chúa oai phong giữa triều thần thánh,
 vô cùng lẫm liệt trên hết cả quần thần.
9 Lạy CHÚA là Chúa Tể cần khôn, nào ai được như
 Chúa ?

Lạy CHÚA quyền năng, đức thành tín hầu cận
 quanh Ngài.
10 Chính Ngài chế ngự trùng dương ngạo nghễ,
 dẹp yên bao sóng cả sóng cồn.
11 Chính Ngài giày xéo thủy thần Ra-háp, như giày
 xéo tử thi,
 tay mạnh mẽ đập tan quân thù.
12 Trời là của Chúa, đất cũng là của Chúa,
 hoàn vũ với muôn loài, chính Chúa dựng nên.
13 Ngài sáng tạo phương trời Nam Bắc ;
 núi Ta-bo cùng với đỉnh Khéc-môn
 hò reo kính danh Ngài.
14 Cánh tay Ngài, cánh tay hùng dũng,
 đầy quyền năng đã mạnh mẽ dương oai.
15 Bệ ngai vàng : này công minh chính trực,
 quân tiên phong : đây tín nghĩa ân tình.
16 Hạnh phúc thay dân nào biết ca ngợi tung hô ;
 nhờ Thánh Nhan soi tỏ, họ tiến lên, lạy CHÚA.
17 Nhờ được nghe danh Ngài, họ suốt ngày hớn hờ ;
 bởi vì Ngài công chính, nên họ được hiển ngang.
18 Sức hùng cường hiển hách của dân chính là Ngài,
 hồng ân Ngài làm nổi bật uy thế chúng con.
19 Đáng bảo vệ chúng con là người của ĐỨC CHÚA,
 vua chúng con thuộc quyền Đức Thánh của Ít-ra-
 en.
20 Xưa Chúa dùng thị kiến
 phán bảo những người hiếu trung rằng :
 "Ta phù trợ một trang dũng sĩ,
 cất nhắc lên một người trẻ trong dân.
21 Ta đã tìm ra nghĩa bộc Đa-vít,
 đã xức dầu thánh tấn phong Người ;
22 Ta sẽ không ngừng đưa tay nâng đỡ,
 tay quyền năng củng cố vững vàng.
23 Thù địch sẽ không lừa Người nổi,
 ác nhân chẳng sao hại được Người ;
24 trước mặt Người, Ta sẽ nghiền nát quân cừu địch,

bọn thù ghét Ngươi, Ta sẽ đập tan.

25 Ta sẽ yêu thương Ngươi và giữ lòng thành tín,
nhờ danh Ta, Ngươi được thêm uy vũ.

26 Thế lực Ngươi, ta cho trải dài đến Đại Dương,
chủ quyền Ngươi, cho mở rộng đến miền Sông
Cả.

27 Ngươi sẽ thưa với Ta : "Ngài chính là Thân Phụ,
là Thiên Chúa con thờ, là núi đá cho con được cứu
độ !"

28 Phần Ta, Ta sẽ đặt Ngươi làm trượng tử,
cao cả hơn vua chúa trần gian.

29 Ta sẽ yêu thương Ngươi đến muôn thuở
và thành tín giữ giao ước với Ngươi.

30 Ta cho dòng dõi Ngươi muôn năm tồn tại,
cho ngai vàng trường cửu tựa trời xanh.

31 Nếu con cái Ngươi bỏ không giữ luật Ta,
chẳng sống theo điều Ta quyết định,
32 vi phạm những thánh chỉ Ta ban xuống,
chẳng tuân cứ mệnh lệnh Ta truyền,
33 thì Ta sẽ dùng roi sửa phạt lầm lỗi,
chúng gây nên tội, Ta phải đánh đòn.

34 Nhưng với Ngươi, Ta quyết chẳng đoạ tình dứt
nghĩa,
quyết không hề bội tín thất trung.

35 Giao ước của Ta, Ta sẽ không vi phạm,
miệng đã nói ra, Ta chẳng nuốt lời.

36 Một khi đã thề với danh nghĩa là Đấng Thánh,
thì cùng Đa-vít, Ta chẳng thất tín đâu.

37 Dòng dõi Ngươi sẽ trường tồn vạn kỷ,
38 trước mặt Ta, ngai báu Ngươi bền vững tựa thái
dương
muôn đời kiên cố như vàng nguyệt
đứng giữa trời cao làm nhân chứng trung thành."

39 Thế mà nay Chúa lại khinh chê ruồng bỏ,
nổi lời đĩnh với đấng Ngài đã xúc dầu tấn phong ;

40 Chúa tiêu huỷ giao ước với người nghĩa bội,
quăng vương miện Ngươi xuống đất đen.

41 Mọi tường lũy của Ngươi, Chúa đều phá đổ,
thành trì kiên cố cũng đập tan hoang.

42 Ngươi bị khách qua đường mạnh ai nấy cướp,
bị hàng xóm láng giềng thoá mạ.

43 Chúa nâng cao quyền thế bọn áp bức Ngươi
và cho mọi kẻ thù được hớn hở mừng vui.

44 Mũi kiếm của Ngươi, Chúa bắt quay ngược lại,
chẳng độ trì Ngươi trong buổi giao tranh.

45 Chúa chấm dứt thời vàng son của Ngươi,
và lật đổ ngai rồng xuống đất.

46 Chúa rút ngắn tuổi xuân Ngươi lại,
trút nỗi nhục nhằn xuống toàn thân.

47 Đến bao giờ, lạy CHÚA, Ngài còn lánh mặt ?
Ngài lánh mặt mãi sao ?
Đến bao giờ cơn giận còn cháy bừng như lửa ?

48 Xin nhớ rằng : đời con là một kiếp phù du,
loài người Chúa dựng nên thật mỏng manh quá
đổi !

49 Sống làm người, ai không phải chết ?
Ai cứu nổi mình thoát quyền lực âm ty ?

50 Đâu cả rồi, lạy Chúa, nghĩa cũ với tình xưa
Ngài hứa cùng Đa-vít nhân danh chữ tín thành ?

51 Lạy Chúa, xin nhớ rằng : các tội tớ Ngài bị thoá
mạ,
những lời phỉ báng của chư dân,
con đây vẫn chất chứa trong lòng.

52 Vâng, lạy CHÚA, kẻ thù Ngài thoá mạ,
theo sát gót mà buông lời thoá mạ
đáng Ngài đã xúc dầu tấn phong.

53 Chúc tụng CHÚA đến muôn đời. A-men. A-men.

Thánh vịnh 90 – Đời sống con người mong manh và mỏng giòn

1 Lời cầu nguyện. Của ông Mô-sê, người của Thiên Chúa.
Lạy Chúa, trải qua bao thế hệ,
Ngài vẫn là nơi chúng con trú ẩn.

2 Ngay cả khi đồi núi chưa được dựng nên,

địa cầu và vũ trụ chưa được tạo thành,
Ngài vẫn là Thiên Chúa, từ muôn thuở cho đến
muôn đời.

3 Chúa bắt phàm nhân trở về cát bụi,
Ngài phán bảo : "Hỡi người trần thế, trở về cát bụi
đi !"

4 Ngàn năm Chúa kể là gì,
tựa hôm qua đã qua đi mất rồi,
khác nào một trống canh thôi !

5 Ngài cuốn đi, chúng chỉ là giấc mộng,
như cỏ đồng trôi mọc ban mai,

6 nở hoa vươn mạnh sớm ngày,
chiều về ủ rũ tàn phai chẳng còn.

7 Ngài thịnh nộ, chúng con phải mạng vong,
nổi trận lôi đình : thấy mà khủng khiếp !

8 Tội chúng con, Chúa bày ra trước mặt Ngài,
lỗi thầm kín, Thánh Nhan đều soi tỏ.

9 Chúa nổi xung, đời chúng con tàn tạ,
kiếp sống thoáng qua : một tiếng thở dài.

10 Tính tuổi thọ, trong ngoài bảy chục,
mạnh giỏi chẳng là được tám mươi,
mà phần lớn chỉ là gian lao khổ nhọc,
cuộc đời thắm thoát, chúng con đã khuất rồi.

11 Con giận Ngài, ai lường được sức mạnh,
trận lôi đình, ai hiểu thấu căn nguyên ?

12 Xin dạy chúng con đếm tháng ngày mình sống,
ngõ hầu tâm trí được khôn ngoan.

13 Lạy CHÚA, xin trở lại ! Ngài đợi đến bao giờ ?
Xin chạnh lòng thương xót những tội tớ Ngài đây.

14 Từ buổi mai, xin cho đoàn con được no say tình
Chúa,

để ngày ngày được hớn hở vui ca.

15 Xin ban tặng chúng con niềm hoan hỷ,
bù lại những tháng năm
Ngài đã bắt nếm nhục nuốt sầu.

16 Ước gì chúng con là tội tớ Chúa
được thấy công trình Ngài thực hiện,
và con cháu chúng con được thấy vinh hiển Ngài.

17 Xin cho chúng con được vui hưởng
lòng nhân hậu của Chúa là Thiên Chúa chúng con.
Việc tay chúng con làm, xin Ngài củng cố,
xin củng cố việc tay chúng con làm.

Thánh vịnh 91 – Nương bóng Chúa toàn năng

1 Hỡi ai nương tựa Đấng Tối Cao
và núp bóng Đấng quyền năng tuyệt đối,
2 hãy thưa với CHÚA rằng :
"Lạy Thiên Chúa, Ngài là nơi con náu ẩn,
là đồn lũy chở che, con tin tưởng vào Ngài."

3 Chính Chúa gìn giữ bạn
khỏi lưới kẻ thù giăng, khỏi tai ương tàn khốc.

4 Chúa phù trì che chở, dưới cánh Người, bạn có
chỗ ẩn thân :

lòng Chúa tín trung là khiên che thuẫn đỡ.

5 Bạn không sợ cảnh hãi hùng đêm vắng
hay mũi tên bay giữa ban ngày,
6 cả dịch khí hoành hành trong đêm tối,
cả ôn thần sát hại lúc ban trưa.

7 Dù tử hữu có ngàn người quy ngã,
dù hai bên có chết cả vạn người,
riêng phần bạn, tuyệt nhiên không hề hấn.

8 Mở mắt coi, bạn liền thấy rõ
thế nào là số phận bọn ác nhân.

9 Vì bạn có CHÚA làm nơi trú ẩn,
có Đấng Tối Cao làm chỗ nương thân.

10 Bạn sẽ không gặp điều ác hại,
và tai ương không bén mảng tới nhà,

11 bởi chưng Người truyền cho thiên sứ
gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường,

12 và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng
cho bạn khỏi vấp chân vào đá.

13 Bạn có thể giẫm lên hùm thiêng rắn độc,
đạp nát đầu sư tử khủng long.

14 Chúa phán : "Kẻ gấn bó cùng Ta sẽ được ơn giải
thoát,
người nhận biết danh Ta sẽ được sức phù trì.
15 Khi kêu đến Ta, Ta liền đáp lại
lúc ngặt nghèo có Ta ở kề bên.
Ta giải cứu và ban nhiều vinh dự,
16 cho sống lâu, tuổi thọ dư đầy
và hưởng ơn cứu độ Ta ban."

Thánh vịnh 92 – Ca tụng Đức Chúa, Đấng chính trực công minh

1 Thánh vịnh. Thánh ca. Cho ngày sa-bát.
2 Thú vị thay được tạ ơn CHÚA,
được mừng hát danh Ngài, lạ Đấng Tối Cao,
3 được tuyên xưng tình thương của Ngài từ buổi
sớm,
và lòng thành tín của Ngài suốt canh khuya,
4 hoà điệu sắt cầm gieo trầm bổng,
nhè nhẹ vãn vương khúc tỳ bà.
5 Lạ CHÚA, sự nghiệp Ngài khiến con mừng rỡ,
thấy việc tay Ngài làm, con phải reo lên :
6 Lạ CHÚA, công trình Ngài xiết bao vĩ đại,
tư tưởng Ngài thâm thúy lắm thay !
7 Người khờ dại nào đâu có biết,
kẻ ngu si chẳng hiểu điều này :
8 Bọn bất nhân dầu sỗ sơ như cỏ,
phường gian ác có đua nở khoe tươi,
cũng là để bị diệt trừ vĩnh viễn.
9 Còn CHÚA, Ngài cao cả đến muôn đời.
10 Kia những kẻ thù Ngài, lạ CHÚA,
kia những kẻ thù Ngài tiêu vong,
bọn gian ác đều rã tan hết thấy.
11 Ngài cho con ngẩng đầu hãnh diện,
 tựa như trâu ngạo nghễ giương sừng,
thân con, Ngài xúc dầu thơm mát.
12 Mắt con nghênh những kẻ địch thù,
tai nghe biết lũ hại con mặt vắn.

13 Người công chính vươn lên tựa cây dừa tươi tốt,
lớn mạnh như hương bá Li-băng
14 được trồng nơi nhà CHÚA,
mơn mớn giữa khuôn viên đền thánh Chúa ta ;
15 già cỗi rồi, vẫn sinh hoa kết quả,
tràn đầy nhựa sống, cành lá xanh rờn,
16 để loan truyền rằng : CHÚA thực là ngay thẳng,
là núi đá cho tôi ẩn náu,
nơi Người chẳng có chút bất công.

Thánh vịnh 93 – Đức Chúa là Vua vũ trụ

1 CHÚA là Vua hiển trị, CHÚA mặc oai phong tựa
cầm bào,
Người lấy dũng lực làm cân đai.
Chúa thiết lập địa cầu, địa cầu không lay chuyển.
2 Ngai vàng Chúa kiên cố tựa ngàn xưa :
Ngài hiện hữu tựa muôn ngàn đời.
3 Sóng nước đã gầm lên, lạ CHÚA,
sóng nước đã gầm lên tiếng thét gào.
Sóng nước đã gầm lên, long trời lở đất.
4 Nhưng hơn hẳn tiếng nước ngàn trùng,
hơn hẳn sóng oai hùng ngoài biển cả,
CHÚA oai hùng ngự trị chốn cao xanh.
5 Lạ CHÚA, thánh chỉ Ngài thật là bền vững,
nơi đền vàng rực lên toàn thánh thiện
triền miên qua mọi thời.

Thánh vịnh 94 – Đức Chúa xử công minh cho người lành

1 Lạ CHÚA là Chúa Trời trả báo,
lạ Chúa Trời trả báo, xin Ngài quang lâm !
2 Đáng xét xử địa cầu, xin đứng dậy,
trả cho lũ kiêu căng xứng việc chúng làm.
3 Đến bao giờ, lạ CHÚA,
đến bao giờ bọn ác nhân cứ mãi hỷ hoan ?

4 Quân làm điều ác những ba hoa buông lời hỗn
xược,
những vênh váo ngang tàng.

5 Chúng chà đạp dân riêng Ngài, lạy CHÚA,
hà hiếp dân Ngài chọn làm gia sản.

6 Chúng giết người quả phụ, giết khách ngoại kiều,
tàn sát cả cô nhi !

7 Chúng bảo rằng : "CHÚA đâu có thấy,
Thiên Chúa nhà Gia-cóp chẳng lưu tâm !"

8 Hãy lưu tâm, này quân đàn độn nhất trên đời !
Bao giờ mới nên khôn, hỡi đồ ngu xuẩn ?

9 Đáng từng gấn đôi tai há lại không nghe được ?
Đáng nặn thành cặp mắt chẳng lẽ không thấy gì ?

10 Đáng sửa trị muôn dân lẽ nào không trừng phạt ?
Đáng dạy dỗ con người mà chẳng biết gì sao ?

11 Tư tưởng phạm nhân, CHÚA đều biết cả :
thật chỉ như cơn gió thoảng ngoài !

12 Lạy CHÚA, hạnh phúc thay kẻ được Ngài giáo
huấn,
được Ngài lấy luật mà dạy dỗ bảo ban.

13 Ngài cho họ được bình an trong ngày hoạn nạn,
trong khi huyết mã sẵn chờ kẻ ác nhân.

14 Vì CHÚA không ruồng rẫy dân Người,
chẳng bỏ rơi dân Người chọn làm gia sản ;

15 công lý rồi ra sẽ trở lại pháp đình,
mọi tâm hồn chính trực sẽ tuân theo.

16 Ai đứng dậy giúp tôi chống bọn làm điều ác ?
Ai sát cánh cùng tôi cự lại lũ gian tà ?

17 CHÚA mà đã chẳng thương phù trợ,
thì hồn tôi đã vào chốn thình lạng ngàn thu.

18 Lạy CHÚA, khi con nói : "Này chân con lão đảo",
tình thương Ngài đã đỡ nâng con ;

19 lúc ưu tư đầy ấp cõi lòng, ơn Ngài an ủi khiến hồn
con vui sướng.

20 Lẽ nào Chúa liên minh với bọn thâm phán ác ôn,
bọn gieo tai rắc họa chẳng kể gì luật pháp ?

21 Chúng tìm hại mạng sống người lành,
lên án tử cho người vô tội.

22 Nhưng CHÚA là thành lũy chở che,
Chúa tôi thờ là núi đá cho tôi trú ẩn.

23 Tội của chúng, Người đổ trên đầu chúng,
Người tiêu diệt chúng vì điều dữ chúng làm,
ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của ta, sẽ tiêu diệt
chúng.

Thánh vịnh 95 – Lời mời gọi reo hò mừng Đức Chúa

1 Hãy đến đây ta reo hò mừng CHÚA,
tung hô Người là Núi Đá độ trì ta,

2 vào trước Thánh Nhan dâng lời cảm tạ,
cùng tung hô theo điệu hát cung đàn.

3 Bởi ĐỨC CHÚA là Chúa Trời cao cả,
là Đại Vương trời vượt chư thần,

4 nắm trong tay bao vực sâu lòng đất,
giữ chủ quyền muôn ngọn núi vút cao.

5 Đại dương Chúa đã tạo thành là của Chúa,
lục địa do tay Người nhào nặn cũng thuộc về
Người.

6 Hãy vào đây ta cúi mình phủ phục,
quỳ trước tôn nhan CHÚA là Đấng dựng nên ta.

7 Bởi chính Người là Thiên Chúa ta thờ,
còn ta là dân Người lãnh đạo,
là đoàn chiên tay Người dẫn dắt.

Ngày hôm nay, ước gì anh em nghe tiếng Chúa !

8 [Người phán] : "Các người chớ cứng lòng
như tại Mơ-ri-va, như ngày ở Ma-xa trong sa mạc,
nơi tổ phụ các người đã từng thách thức
và dám thử thách Ta, dù đã thấy những việc Ta
làm.

9

10 Suốt bốn mươi năm, dòng giống này làm Ta chán
ngán,
Ta đã nói : Đây là dân tâm hồn làm lạc,
chúng nào biết đến đường lối của Ta,
nên Ta mới thịnh nộ thề rằng :
Chúng sẽ không được vào chốn yên nghỉ của Ta."

11

Thánh vịnh 96 – Đức Chúa là Vua và là Thẩm Phán muôn dân

1 Hát lên mừng CHÚA một bài ca mới,
hát lên mừng CHÚA, hỡi toàn thể địa cầu !

2 Hát lên mừng CHÚA, chúc tụng Thánh Danh !
Ngày qua ngày, hãy loan báo ơn Người cứu độ,
3 kể cho muôn dân biết Người thật là vinh hiển,
cho mọi nước hay những kỳ công của Người.

4 CHÚA thật cao cả, xứng muôn lời ca tụng,
khả tôn khả úy hơn chư thần,
5 vì chư thần các nước thầy đều hư ảo,
còn ĐỨC CHÚA, Người sáng tạo trời cao.

6 Trước thiên nhan, toàn uy phong rực rỡ,
trong thánh điện, đầy dũng lực huy hoàng.

7 Hãy dâng CHÚA, hỡi các dân các nước,
dâng CHÚA quyền lực và vinh quang,
8 hãy dâng CHÚA vinh quang xứng danh Người.
Hãy bùng lễ vật, bước vào tiền đình Chúa,
9 và thờ lạy CHÚA uy nghiêm thánh thiện,
toàn thể địa cầu, hãy run sợ trước Thánh Nhan.

10 Hãy nói với chư dân : CHÚA là Vua hiển trị,
Chúa thiết lập địa cầu, địa cầu chẳng chuyển lay,
Người xét xử muôn nước theo đường ngay thẳng.

11 Trời vui lên, đất hãy nhảy mừng,
biển gầm vang cùng muôn hải vật,
12 ruộng đồng cùng hoa trái, nào hoan hỷ.
Hỡi cây cối rừng xanh,
13 hãy reo mừng trước tôn nhan CHÚA,
vì Người ngự đến, Người ngự đến xét xử trần
gian.
Người xét xử địa cầu theo đường công chính,
xét xử muôn dân theo chân lý của Người.

Thánh vịnh 97 – Đức Chúa là Thẩm Phán sẽ vinh quang ngự đến

1 CHÚA là Vua hiển trị, hỡi địa cầu, hãy nhảy mừng
lên,
vui đi nào, ngàn muôn hải đảo !

2 Mây u ám bao phủ quanh Người,
bệ ngai rồng là công minh chính trực.

3 Ngọn lửa hồng mở lối tiên phong,
đốt tiêu tan địch thù tứ phía.

4 Ánh chớp của Người soi sáng thế gian,
địa cầu trông thấy mà run sợ ;

5 núi tan chảy như sáp, khi diện kiến Thánh Nhan
vị Chúa Tể hoàn cầu.

6 Trời xanh tuyên bố Người là Đấng chính trực,
hết mọi dân được thấy vinh quang Người.

7 Nhục nhã thay ai thờ ngẫu tượng,
huênh hoang vì những vật hư vô này.
Chư thần chư thánh, phục bái Chúa đi !

8 Được biết thế, Xi-on tung bừng hoan hỷ ;
thành thị miền Giu-đa hơn hờ nhảy mừng
vì những phán quyết của Ngài, lạy CHÚA.

9 Chính bởi vì Ngài, muôn lạy CHÚA,
là Đấng Cao Cả trên khắp địa cầu,
Ngài trở vượt chư thần hết thầy.

10 Kẻ yêu CHÚA, hãy ghét điều gian ác,
Người giữ gìn tính mạng kẻ hiếu trung,
giải thoát họ khỏi tay phường độc dữ.

11 Ánh sáng bừng lên chiếu rọi người công chính,
niềm vui làm rạng rỡ kẻ lòng ngay.

12 Trước nhan thánh CHÚA, người công chính hãy
vui mừng
tưởng nhớ Thánh Danh mà dâng lời cảm tạ.

Thánh vịnh 98 – Đức Chúa, Đấng toàn thắng và xét xử muôn dân

1 Thánh vịnh.
Hát lên mừng CHÚA một bài ca mới,
vì Người đã thực hiện bao kỳ công.
Người chiến thắng nhờ bàn tay hùng mạnh,
nhờ cánh tay chí thánh của Người.

2 CHÚA đã biểu dương ơn Người cứu độ,
mặc khải đức công chính của Người trước mặt
chư dân ;

3 Người đã nhớ lại ân tình và tín nghĩa dành cho
nhà Ít-ra-en.

Toàn cõi đất này đã xem thấy
ơn cứu độ của Thiên Chúa chúng ta.

4 Tung hô CHÚA, hỡi toàn thể địa cầu,
mừng vui lên, reo hò đàn hát.

5 Đàn lên mừng CHÚA khúc hạc cầm diu đặt,
nương khúc hạc cầm réo rất giọng ca.

6 Kèn thổi vang xen tiếng tù và,
tung hô mừng CHÚA, vị Quân Vương !

7 Gầm vang lên, hỡi biển cả cùng muôn hải vật,
địa cầu với toàn thể dân cư !

8 Sông lạch ơ, vỗ tay đi nào,
đổi núi hỡi, reo mừng trước tôn nhan CHÚA.

9 Vì Người ngự đến xét xử trần gian,
Người xét xử địa cầu theo đường công chính,
xét xử muôn dân theo lẽ công bình.

Thánh vịnh 99 – Đức Chúa là Vua cao cả và là Đấng Thánh

1 CHÚA là Vua hiển trị : chư dân phải rụng rời ;
Người ngự trên các thần hộ giá : địa cầu phải
chuyển rung.

2 Ở Xi-on, CHÚA quả là vĩ đại, Người trời vượt trên
tất cả mọi dân.

3 Chư dân hãy xưng tụng danh Ngài,
danh vĩ đại khả tôn khả ụy,
danh thánh thiện dường bao !

4 Ngài là vua uy dũng yêu chuộng công bình,
chính Ngài ấn định đường ngay lẽ phải ;
trong nhà Gia-cóp, Ngài thực hiện điều chính trực
công minh.

5 Hãy suy tôn ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa chúng ta,
phủ phục trước bề rông, bởi Người là Đấng
Thánh.

6 Mô-sê cùng A-ha-ron trong hàng tư tế Chúa,
cũng như Sa-mu-en trong số người cầu khẩn
Thánh Danh !

Các ngài cầu khẩn CHÚA, Chúa thương đáp lại.

7 Từ cột mây, Chúa phán dạy các ngài,
các ngài đã tuân hành thánh ý, và chiếu chỉ Người
ban.

8 Lạy CHÚA là Thiên Chúa chúng con, Chúa đã
thương đáp lại,
Chúa là Thiên Chúa khoan dung khi xử với các
ngài,

nhưng trừng phạt khi các ngài làm lỗi.

9 Hãy suy tôn ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa chúng ta,
hướng về núi thánh mà phủ phục,
vì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa ta thờ, quả thật là
Đấng Thánh.

Thánh vịnh 100 – Mời gọi vào Đền Thánh để ca ngợi, tạ ơn Đức Chúa

1 Thánh vịnh. Để tạ ơn.

Hãy tung hô CHÚA, hỡi toàn thể địa cầu,

2 phụng thờ CHÚA với niềm hoan hỷ,
vào trước thánh nhan Người giữa tiếng hò reo.

3 Hãy nhìn nhận CHÚA là Thượng Đế,
chính Người dựng nên ta, ta thuộc về Người,
ta là dân Người, là đoàn chiên Người dẫn dắt.

4 Hãy vào cửa thánh điện cất tiếng tạ ơn,
tới khuôn viên đền vàng dâng lời ca ngợi,
tạ ơn Chúa và chúc tụng danh Người.

5 Bởi vì CHÚA nhân hậu,
muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương,
qua bao thế hệ, vẫn một niềm thành tín.